Mead

FLORENTIN
SMARANDACHE
XVII

MEMO

FLORENTIN
SMARANDACHE

XVII

18.11.1990 – 16.04.1991

Phoenix; Las Vegas (Nevada);
Minneapolis, Moorhead (Minnesota);
[150 zile, 1,3 pagini pe zi]

(100 file)

-18.11.1990, Phoenix (Arizona, SUA) ①

Mi-e corpul în America, iar sufletul în România. Zilnic mă gîndesc acasă, ceas de ceas.

Ce șofer de meserie, nenică, m-am făcut! Conduc degajat, îmi place-al dracului viteza! Fuge fordul meu deși bătrîn!, mănîncă asfalt! Ating lejer 55 mile pe oră, deși limita este de 45! Dar nu sînt un caz izolat, fenomenul s-a încetățenit. Ar fi anormal să te încadrezi în restricțiile de circulație... i-ai stînjeni pe ceilalți! (Mi-amintesc de un banc vechi, pe cînd eram adolescent ... „eu f... fete englezești, pe covoare chinezești, cu viteză americană, și cu tactica germană!" ... vulgarități de efeb.) Străzile-s drepte lumînare, pe hartă arată ca pătratele de la un caiet de matematică. Mașina... ai impresia că stă pe loc. Odată, Ed a adormit la volan, și s-a ales cu o cicatrice de toată frumusețea pe obrazul stîng! Conducînd pe distanțe lungi, te-apucă o monotonie soporifică: auzi doar zornăitul roților vuuj, vuuj ...

Așadar, astăzi am parcurs 60 de

mile, pînă în Tempe la Arizona State University Library și înapoi, pe 19th Avenue, Van Buren – Mill Road, și University Drive. În total: 2h.

M-am dat cu capul de toate revistele de matematică. Ah, ce grea știința! ... Și eu, care n-aș fi știut!! În Școala Generală mi se părea un fel de educație fizică, o materie unde nu trebuia să înveți, ci doar să rezolvi probleme, adică: un soi de rebus, cu enigme distractive pe care să le dezlegi.

Sînt depășit! Mă văd nevoit să limitez cercetările la un sub-domeniu chiar în Teoria Numerelor, pînă voi ajunge la un sub-sub-subdomeniu în care să fiu as, dar care... să nu intereseze pe nimeni!!

Privind pe raft, am avut o emoție, o tresărire: un titlu românesc: „Buletinul Institutului Politehnic din Iași"! Apoi „Revue Roumaine de Linguistique", unde, cu șapte ani în urmă, publicam și eu un studiu de statistică. Încep să apară matematicieni români la congresele internaționale (M. Pimsner, citesc în „Notices of the AMS", de pildă). Deschiderea României spre lume...

Șapte ore am stat în bibliotecă, mă sucam pe computer: să găsesc personalități românești în catalogul electronic al universității... Slăbut! Cîteva traduceri în engleză: Ion Barbu una, Eminescu două, în vreme ce Marin Sorescu avea... cinci! S-a tradus numai pe el, olteanul, de alții l-a durut în fund — i-a considerat ca pe niște rivali. Este o jignire pentru Eminescu!

N. Stănescu: două.

Nu Ana Blandiana, nu A. Păunescu, nu E. Barbu, nu E. Simion, nu Nicolae Manolescu.

Dintre matematicieni: Viorel Barbu prezent. Iar generația mea: M. Beneze da, Dorin Andrica nu, T. Andreescu nu, D. Secleman nu.

Erau implementate doar numele autorilor ce colaboraseră la reviste sau edituri americane. De exemplu: eu – deși publicasem doar enunțuri în 4-5 rînduri de probleme propuse – figuram în catalog, pe cînd un Solomon Marcus – autor al unor maidane de cărți – nu figura! Iar, pe lîngă Marcus, eu sînt muc cel mic, cotor de varză aruncat la porci!

Obosit, mergeam periodic la toaletă, să dau cu apă pe față, înviorîndu-mă. Ori ieșeam la o mică recreere pe aleile

campusului... Noapte. Cîntec de greieri. Pomi desfrunziți ca-n Europa. Și miros de mîncare (ah, ce foame îmi e!!)...

Pe ziua de azi îndeplinit misiunea. Năucit de cărți.
Iar afară: o mașă de biciclete, ca-n China, și fete cu părul despletit cu picioare goale... Anii mei de studenție au fost mai uriți... anoști...
M-am oprit lîngă mașină, parcată chiar la intrare:
– Și-acum, du-mă, calule bălan!...
Ce de accidente! Un truck răsturnat pe freeway, la intersecția cu Missouri, o Toyota ciocnită de-un trailer pe 19th Avenue cu McDowell Road (bidoane pe jos, geamuri sparte, ulei curs ... abia m-am strecurat printre).

– 20.11.90
Ploua de dimineață, cînd ieșeam cu geanta să merg la servici, și — de lene să nu iau umbrela — m-am urcat în mașină: pentru cîteva sute de metri! Nici n-am pornit-o bine, c-am și ajuns!
O să devin obez, precum mulții americani. Atîția oameni, care n-au loc în haine!

③

Cum se opresc colegii mei, cu picioarele pe birou, în relaxare... Să mă fi văzut Moneanu, la IUG, ar fi zis:
– Ce stai, bă, așa, ca la cîrciumă?! Nu ți-e rușine? Hîî, acasă la mă-ta ai trăit în cocina de porci!?
Am împrumutat acest obicei american, destul de lejer, odihnitor pentru circulația sîngelui.

– 21.11.90
Ed mi-a fost ca un frate, de cînd ne-am cunoscut. Cît efort a putut să depună băiatul ăsta pentru mine! Astăzi m-a dus-adus la Dr. Schweitzer, să-mi scoată măseaua de minte: #17. Se grăbea. Accelera pedala, schimba cu repeziciune benzile pe freeway, băga viteză-n motor de-l găseau toți dracii: acul de la kilometraj depășea 85 de mile (140 Km/h)! Eu simțeam că nu mai văd bine...
Alți 200$ m-a costat extracția. Asistenta mi-a făcut „cadou", într-un pliculeț, măseaua mea... s-o țin amintire... Și, mi-era o silă să privesc bucățica aceea sidefie cu pete de sînge și murdărie, care puțin înainte fusese o parte din mine!

Faptul, că mi-am cumpărat mașină, e un lucru normal în America; dacă nu-mi cumpăram era neobișnuit.

- Ed, îmi place la volan...
- Haaa, zîmbește prietenul meu, începi să te americanizezi!
- Păi sigur, ar mai trebui să mă și tatuez, ca voi.
- Nu rîde tu, necunoscătorule, tatuajul este o artă.

Cît timp petrece americanul în mașină? / Cel puțin o oră zilnic, adică 30-45 de mile. Socotind pe an: 10 000-15 000 de mile.

Îi zic lui Ed:

- Bine, mă, ce bărbați sînteți voi, americanii, să vă conducă nevestele!
- De, mă, ele dețin controlul asupra sexului...
- O să vă întoarceți la ginta matriarhală! chicotesc.

În SUA, nu-ți faci o familie. Femeile se mărită după bani, de patru-cinci ori, iar cînd bărbații nu le mai pot satisface mofturile materiale — divorțează.

Se căsătoresc și descăsătoresc americancele, tot visînd la milioane.

Prima „chisoale", „schiță cu cheie" de Sidu, la cei doi anișori ai săi, pentru tata:

Le-o arăt colegilor, la servici;
Chuck mă întreabă în ce limbă e
compusă (!), iar Hans — un progra-
mator, nou încadrat — mă roagă
să i-o... traduc (!)

Cu Pascal și Topo dinat la Cafetaria.
Pentru mine: un lux! Gustam, ca țăra-
nul la tîrg, din toate sosurile —
că erau gratuite! — să știu cum arată
fiindcă-n viața mea nu văzusem!
Și să mă duc apoi în sat
la mine: să mă laud fața de Geo-
nea, Beca, Bigioc și Cost:
— Bă, ce să stau la discuție cu
voi, m-aș umfla în pene, eu am
mîncat Tacos [preparat mexican].
— Ce e ala? l-aș auzi pe Bigioc.
— Și „Ranck"!
— Ce vorbești Frant? mi-ar întoar-
ce Cost părolele.
— De-aia nu mai putem noi! ar rî-
de Beca.
[Parcă mai apetisantă era o bere
în cîrciumă, la Bălcești, băută cu prie-
tenii la masă, spunînd bancuri și
poante —
chiar dacă berea cu mălură și nerece.
Nu ca „Flagstaff", cristalină, de
la frigider, dar consumînd-o singur
și posomorît...]

Nici comunism, nici capitalism —
pentru că ambele sisteme caută să
manipuleze conștiințele. Ci adevărul.

„New Times", ziar în 144 de pagini, care
apare în Phoenix. N-ai ce citi! 90% nu-
mai reclame. Rar cîte-un articol des-
pre vreo carte, ori vreun spectacol de
teatru.
Și cam asa arată majoritatea presei
americane! Bani, bani, și numai bani.
Jocuri, și iar jocuri. Doar la astea
mintea lor se concentrează.

G. trimite vorbă, din California, prin
Yilmaz, că „mă-mpușcă" dacă am
scris ceva în jurnalul turcesc despre
el, și aude soacră-sa!
[S-a aflat, printre foștii campiști, că
fragmente vor fi pu-
blicate la București, sub titlul:
FUGIT...]

Se-apropie sărbătorile de iarnă.
Pentru mine, Crăciun înseamnă: ză-
padă, și carne de porc, și vin rece
tras cu furtunul pe vană din butoi,
și piftii sleioase, și mîini înghețate
dezmorțindu-se lîngă soba de teracotă
și copii care vin cu „Bună seara la Moș
Ajun" ori cu plugușorul...
Crăciunul acesta va fi șters!

Mă simt pierdut în spațiu prin imensa

America!
Pascal mă sfătuieste să rămîn deocamdată în Statele Unite, să-mi iau un doctorat (fiindcă în Europa [redacted] studiile de peste ocean sînt bine cotate [redacted], pe cînd diploma românească... scîrt!...
desi, tot Pascal insistă, desi în Europa o diplomă se obtine mai greu!). După care: să revin în Franta, ca profesor la [redacted] vreo universitate.
-Dar, parcă-acolo stau posturile și m-asteaptă pe mine?! răbufnesc.
[redacted] Iar pe urmă, nu mai am nici o tragere de inimă pentru munca la catedră — doar [redacted]
[redacted] c-as [redacted] profita de suficient timp liber ca să scriu, citesc, și mă plimb.
M-am plictisit și de matematică!! Ce să-mi bat capul de pomană! Dă-o dracu! Mi-ar place să fiu la pensie, cu undița în mînă, pe malul Oltetului...
Nu mai posed vlaga necesară cercetării, am obosit trăind...
Fiindcă, pentru mine, viata a însemnat un deosebit efort!

D-na Vasilica este de 19 ani în A- [redacted] rizona. Căsătorită cu un american nativ.
Nu și-a învătat copilul româneste ⑥ cînd era mic, și-acum îi pare rău... e prea tîrziu... [redacted]
A fost cu el prin România, cînd George își sărbătorea majoratul.
-Întelegi româneste? îl [redacted] chestionez pe băiat în limba noastră.
-No, se fîstîceste...
-Cum nu? [redacted] c-ai înteles [redacted] Fiindcă observ întrebarea(!)
-?!
La nastere, părintii s-au oprit asupra ~~unui~~ prenume care să se potrivească în ambele [redacted] idiomuri.

Slabul învătămînt va lăsa amprente asupra societătii americane; deja se resimt. Guvernul investeste [redacted] [redacted] neîndestulător pentru. Dar consumă miliarde de dolari [redacted] cu înarmarea.
Europa Unită va saluta din mers continentul de dincolo de Atlantic! Noua Germanie, Franta, Anglia, Italia... care au o cultură, o civilizatie... o vechime. Două probleme le stau în ~~cale~~: o monedă comună (par s-o rezolve prin introducerea euro-dolarului) și-o limbă comună (aici au multă bătaie de cap!).
Americanii au creat acest organism

ca o contrabalanță pusă Uniunii Sovietice în acea parte a lumii.
Și-acum se întoarce împotriva lor ● înșile!
Totuși, Statele Unite speră ca Europa Unită să nu fie unită, exploatînd divergențele.

Ce titlu să pun acestui jurnal: „Aventurile unui oltean în America" sau ale unui gunoi pe fundul mării?

Colegii din cercetare (ingineri, fizicieni, astrofizicieni, programatori, analiști, matematicieni) ● îmi pregătesc ~~un pescheș~~ ●: editarea ● parțială a lucrărilor mele de teoria numerelor. Mike s-a ocupat de redijarea englezei din text, iar Richard ● este însărcinat cu publicarea.
Încă nu-s sigur, dar i-am auzit șoptind...
Americanilor le plac surprizele.

- 22 și 23 Noiembrie 1990
Sărbători legale: Thanksgiving Day și Day After Thanksgiving ●.
Nu se lucrează, dar ni se plătesc orele.
Ieri, cît a fost ziua de lungă, n-am ieșit din casă! Am migălit în jurnal, ca un miop: mărunt, urît...

Și-am scris un ● morman de răvașe: 30!
Spre seară, i-am telefonat lui Mitică, în Detroit: 1-(313)-842-2314, de la o cabină publică. Am plătit 1,95$ ●, primul minut de convorbire, iar, după alte 2-3 minute, cînd ● centralista mi-a cerut să bag și restul de fise, am făcut pe tîmpitul și-am trîntit receptorul în furcă! „Dă-i în mă-sa, că ăștia au bani!..."
Așadar:
- Mitică a depus cererea de azil politic la Immigration and Naturalization Service (I-a compus ~~o~~ ● un ● legiuitor expert)
Zic: Bă, ai mințit suficient?
Mitică: A știut el advocatul ce să-ndruge, că face de mult treburi de-astea!
- Locuiește la un român, Vasile, care a fost ● în lagăr la Istanbul (● și mă cunoaște) dar a plecat în Italia
- A depus résuméul pe la cîteva firme de computere, se laudă că a-nvățat PASCAL, C, ADA, FORTH... toate limbajele

de calculatoare!
– Îi place clima din Detroit, asemănătoare cu cea din țară și vrea să rămînă în acest oraș
– Îl previn că va fi mult mai greu decît își închipuie
„Dar și în România e nasol", îmi răspunde.
Privind familia mea: cică al mic e un șmecher!

În America ███ ai (dar nu ți se garantează! ███) cele mai mari condiții de afirmare, ca persoană creatoare, din lume. De ce?

a) mai întîi limba: este internațională, pe locul întîi
b) nivelul de trai foarte ridicat (de exemplu: de două ori mai mare ca al francezilor; și-atunci: să-l mai raportăm la cel românesc?... mai e cazul?...)
c) tehnicizarea înaltă: computere personale, laboratoare ultramoderne, biblioteci electronice
d) toate privirile se-ndreaptă către SUA, deci: ███ un articol ███ publicat aici capătă mai multă greutate, decît inserat în Bangladeș ori Madagascar (sub aceeași formă) ███ ca să mă exprim mai plastic! iar calitatea de, să zicem, chimist „american" surclasează pe aceea de chimist, spre exemplu, „bulgar", „argentinian", chiar și „englez", „rus" ███ (considerîn[d] savanți de aceeași valoare!).

Motiv pentru care: numeroase ███ personalit[ăți] de pe întreg globul, încearcă marea c[u] degetul pășind pe continentul ███ făgăduințelor. Iată, prin urmare, [e]xodul creierelor...
Dar: concurența e nemiloasă, dîrză și puțini indivizi răzbat...

Mi-e rușine de jurnalul turcesc, mai ales dacă va fi publicat... Atîtea bădărănii, mîrlănii, expresii indecente, scîrboase... O să m-arate lumea cu degetul, numindu-mă « scriitor ███ vulgar». Cum o să privesc în ochi profesoarele ███ care mă apreciau de e[lev] cuminte, retras? Ce șoc o să provoc rudelor? „Vai, Florin, cum a fost cu putință?..."
Dar, fără aceste lucruri deșucheate, porcoase, ███
fără acest ███ sos picant în care ne-am bălăcit ca topîrlanii și modîrlăii,
n-aș fi zugrăvit nici pe sfert viaț[a] reală din lagăr. Turnînd gaz peste foc, am mers pînă la naturalism,

dînd criticilor [illegible] ocazia să-mi
aprindă paie-n cap, pentru a mă
încorona „rege al pornografiei"!

-24.11.90

Ah, ce boacăne fac cu mașina! Nu
mi-e de-ajuns c-am lovit-o de trei
ori!
Azi mi s-a blocat volanul, cînd ie-
șeam de la Fry's s-o cotesc la stîn-
ga. M-am trezit în mijlocul străzii,
pe 19th Avenue cu Union Hills. Zonă
în construcții, denivelări. O sumede-
nie de vehicule [illegible] staționate în spatele meu, privind cu stu-
poare la mine, devenit actor de
circulație! Mîrîiam motorul,
îl opream, iar îl porneam... Pînă
cînd era să intru pe sens opus! Al-
tă pataramă!
Mașina îți asigură o [illegible] liberta-
te [illegible] de mișcare, oriunde și
oricînd. Fără să mai vorbim de con-
fort — ca să nu pronunț: lux.
La servici, din nou colegii mă iau
în bîză:
Spune Lisa: Florentin, prin ce parte a
orașului conduci tu, ca s-o evităm
[illegible] noi??
Eu, de colo, zic: Din păcate nu l-am a-
vut pe Mike lîngă mine, să-l văd
cum îi e frică!...
În Scottsdale, cînd l-am dus, a
dovenit mult curaj.

Mike răspunde:... Mai degrabă am do-
vedit multă nebunie!

Samy abia emigrase din România,
la taică-su, în Phoenix. Avea 17
ani, [illegible] băiat frumos...
În High School, profesoara de engleză
i-a încredințat o colegă (tutor), ca-
re să-l ajute la învățarea limbii.
Fata îi făcea avansuri... L-a invi-
tat pe la ea... Stătea singură...
Samy rușinos. Ardelean. Nu s-a dus.
Peste cîtiva ani, după absolvire,
a întîlnit-o din nou: dansa goală în-
tr-un bar de noapte!... Avea un
corp superb. I-a părut rău că nu
acceptase [illegible] (lui Samy) în școală invi-
tația...
Și, cu aceeași franchețe, fata de al-
tădată a coborît de pe scenă, s-a a-
propiat de masa lui, i-a pus mîi-
nile după umeri... fără a se sin-
chisi că este complet dezbrăcată,
și el n-o văzuse niciodată astfel:
— Ce mai faci, Samy?
Asta era meseria ei, plătită bine, iar
după program se-ntorcea acasă, fă-
cea dragoste cu bărbatul ei, și
avea grijă de copii.

- Cît face o scrisoare pînă-n Iugoslavia? întreabă un [redacted] moș cu pălărie.
- Uite dumnealui trebuie să știe, îndrugă funcționarul de la poștă [redacted] arătînd către mine, fiindcă e de-acolo.
- Eu? răspund consternat. Nu sînt din Iugoslavia. Din România!
- Tot aia e! [redacted] funcționarul. gesticulează cu mîna

Cînd mă gîndesc la sutele de pagini pierdute, din manuscrise... îmi vine să sparg pereții de ciudă! Din cauza lor am emigrat: [redacted] ca să le fructific[redacted], dar mai mult le-am prăpădit!

Ceea ce-mi lipsește în [redacted] SUA cel mai mult și mai mult este timpul. Chiar pentru [redacted] răspuns la o misivă [redacted]: trebuie să mă corconesc nu știu cît!

- 25.11.90

S-a pus frigul. Doar noaptea și dimineața. Trebuie să-mi cumpăr o plapumă: mă scol rigid, cu spatele țeapăn. M-am lăsat în nădejdea colegilor... o să-mi dea ei — la sfîntul așteaptă!

Către prînz, însă, e fierbințeală!

Duminică. Trebăluiesc prin casă: smotruit[redacted] linoleul (ca-n armată!), șters geamuri, tocuri la uși, rame la ferestre, aspirat cu «Hoover», primit cadou de la Maurice, spălat [redacted] și uscat rufe [redacted] și lenjeria de pat cu mașinile [redacted] automate din Laundry Room (75¢ + 50¢). Ce mai încolo și-ncoace: făcut o curățenie-lună!

Se strînsese praful de-un deget: de cînd m-am mutat, n-am dat o dată cu mătura! (nici n-aveam mătură!!); n-am aspirat o secundă! (nici n-aveam aspirator!!); cîrpe și apă am avut, ce e drept[redacted]... dar mi-a fost lene, ba veneam obosit, ba eram ocupat cu alte probleme...

- 26.11.90

Turtit aripa dreaptă a mașinii! La PECO fiind, [redacted] și cu gîndul la scrisoarea lui C.M. Popa! Am apăsat greșit [redacted], n-am schimbat din R(everse) pe D(rive), și-am îngrămădit fordul între bordură și [redacted] o baracă

de metal. Mirosea a fum și ar-
sură de cauciuc.
M-am uitat repede în toate păr-
țile, cînd mi-am revenit, să nu
mă fi [benoclat] vreun polițist —
doar un civil rătăcit era,
concentrat la un telefon public —,
și-am accelerat, ca din pușcă!
(fugind)
(Unghiul meu mort, cînd conduc:
în spate-dreapta.)
Trebuie s-o repar grabnic, pînă nu
apare nevasta-mea să mă
ia la rost!!

Cînd expediez cîte-o lucrare, răsuflu u-
șurat: bine că m-am scăpat, să-și
mai bată și alții capul cu ea!

Fac greșeli cu mașina, domnule!
Fac greșeli. N-am condus în țară,
și acum mi-e greu.

- Nu schimbi numele?
- Nu schimb, nene! Ăsta mi l-au
dat tata și mama cînd m-am
născut.
- Păi nu pot americanii să-l pro-
nunțe.
- Și de-aia mă doare pe mine-n
spanac!

- 27.11.1990

Traversez momente de descura-
jare. Mașina tamponată,
carnetul cu notații zilnice pierdut
la World Thrift Store, unde
am cumpărat de 16 $ două plapume
subțiri și-o lampă de noptieră
(dar noptieră n-am!), găsit
carnetul a doua zi (păstrat cu
smerenie de-o bătrînică vînză-
toare), a urmat carnetul de ce-
curi: uitat-căutat-descoperit
(în mașină, sub scaun!)... Ce
căscăuț!

Pînă cînd și mama îmi scrie
„Pe aici totul este rău. Țara a
intrat în criză economică, nu
știu unde va ajunge."

O să m-adaptez eu în societatea a-
mericană... la anul și la mulți
ani! Parcă trăiesc cu frică... Presimt
că are să se-ntîmple, ceva rău
are să se-ntîmple... Vreun acci-
dent de circulație...

Cînd începe weekendul, locuitorii
parcă-și pierd mintea: vîjîie vehi-
culele cu muzica la radiouri

sau caretofoane urlînd ... ca niște cutii de fier, cîntătoare. Toată lumea e grăbită... Accidentele de circulație se dublează...

Ne prostim la servici.
—Acesta e Mike, din „Who's Who"
completez: big personality — dár pronunț un «big» glumeț, umflat.
Iar el mă-ntoarce:
—Acesta e Florentin, big ... Dracula.
Nu știu ce tot fac ei legătura asta între român și celebrul personaj de groază din legende.
Apoi Ed, în contra mea, rîzînd:
—Acesta e Florentin, big stud — aici «stud» cu înțelesul de «armăsar» în argou, desigur.
Fiindcă și eu îl luasem la modul absurd (ah, îmi place Ionesco!):
— Cum, întrebam, ai ajuns la 30 de ani, și n-ai nici măcar trei neveste?
la care el zdruncinase din cap:
— Trei neveste „în același timp"?
— Ho, mă, că n-am zis cinci!
Și, uite-așa mai trece timpul.

Scrisoare electronică, prin rețeaua de computere, de la Topo:
„What's up, Buddy!!! How is it going!!!
Te-am luat puțin pe americană. Spune-mi ai Românul Liber din noiembrie? (...)

See you shortly,
John.

P.S. Vești de acasă, cînd îți vine familia?"

Topo, luni, pleacă în România, la părinți. Ezita în privința drumului — încă dăinuie frica de securitate... Iar Topo e fugit, ca și mine.
Se va întoarce pe 12 ianuarie. Îl aștept ca pe pîinea caldă! Să-mi povestească.

De la 4:30 — 8 pe scaun la Dr. Naffah pentru două coroane dentare: 750 $, o avere de om! M-au jecmănit bandiții de „medici". În America, numai bolnav să nu fii, că te-ai dus dracu, vinzi și casă și masă!
Dar bine tot nu te faci! Te tratează ei în așa fel încît să le calci mereu cabinetul!

Condus 35 de mile, pînă în MESA: pe I17 către sud, Superstition Freeway către est, Country Club Road către nord ... pentru a dactilografia (typewriting) un manuscris de matematică pe computer: IBM Compatible.
Dar n-am făcut nici o brînză, că tipul cu afacerea nu [illegible] poseda în software-ul său toate caracterele matematice, deși standard. Prețul însă: convenabil: 2 $ de pagină, în vreme ce pentru un text literar: numai 1,5 $.
În edituri și imprimerii găsești însă astronomicul [illegible] tarif de 40-75 $ / pagina, Dumnezeule!

[illegible] Sînt bun de afaceri, ce să zic: căutînd [illegible] să aflu adresa și telefonul de la „Cash for cars", am tamponat mașina-n spate.
Am cîștigat 1,60 $ pe cutiile goale de pepsi vîndute (vreo șase plase), dar va trebui să plătesc 375 $ reparația mașinii!

-28.11.90
Am șofat ca un bezmetic ieri constatînd că e mai simplu pe autostradă (freeway), fiindcă n-ai nici un stop — doar [illegible] [illegible] intrarea și schimbatul liniilor necesită atenție [illegible] sporită, în rest: să [illegible] te încadrezi în limita de 45 MPH, viteza minimă, și 55 MPH, maximă.
Pe [illegible] banda cea mai din stînga se circulă cel mai rapid.
Am atins și eu 65 MPH! (aproape 100 Km/h), dar eram obsedat: dacă acum îmi explodează vreo roată, ori mi se blochează iar volanul, sau mi se rupe frîna?"...
Dansa fordul meu [illegible] direcția trage spre dreapta. Auzeam doar vîjîitul vîntului, care înăbușea sunetele de la radio. La un moment dat: aveam impresia că mașina stă pe loc, și doar copacii se mișcă pe margine: vin înspre mine.
N-am mai știut să ies, rătăcind pe străzi aiurea — pînă am tras deoparte, să mă orientez pe hartă.

Se apropie revizuirea activității mele profesionale. Tom și Daryl, superiori [illegible] în funcție, m-anunță că — dato-

rită studiilor în matematică, și informatică mai ales — voi putea fi promovat ca inginer în cadrul companiei, dar ... dar numai după însușirea corespunzătoare a limbii engleze. Așadar: sînt un anglofon slab!

Glumește Chuck:

– Florentine, mîine-poimîine te văd... inginer american bogat!, accentuînd pe „american".

Ce mă face să rîd este că: nu m-am gîndit niciodată (în România fiind, ba chiar și-n Turcia), cu studiile mele teoretice, predominant matematice, să mă trezesc în America... inginer (!) Mai ales că: la mecanică sînt tămîie! Singurul lucru pe care știu să-l fac, la mașină, este: s-o șterg de praf!; în rest, stau și mă uit la ea!

Nu că mi-ar displace — fiindcă se cîștigă bani frumoși, de la 15 la 18–21 $ pe oră, deci dolari, dar nu este ce-mi doream, și anume: profesor universitar. Apoi: îmi mănîncă timpul; nu-mi place viața de fabrică, închis opt ore pe zi... etc.

Am venit în America sărac-gol, c-o traistă-n spinare, niște dicționare și niște haine. Am fost șomer, am săpat șanțuri. Am început lucrul ca ajutor de programator, programator...

Îl abordez pe ...ski.

– Ai un nume polonez. Vorbești poloneza?

– Nuuu, se smîrcîie, părinții mei...

Copiii de emigranți, născuți în Statele Unite, uită complet graiul strămoșilor, în special deoarece învățămîntul se desfășoară numai în limba engleză.

Îmi vine să plîng de fericire, cînd voi scrie acasă că americanii m-au avansat inginer — dar, pînă atunci, mai (cât) 6–7 luni. Mamei îi vor curge lacrimile, tata se va lăuda la colectiv — către (Nea) Ghiu, Ficoi, Alu Piscan ... „bă, Florin e inginer; în America!", și-ar mai trage un fum din țigară, netezind-o cu degetul ciung, tăiat la gater, și mergînd cocoșat din cauza reumatismului — c-o mînă în spate, apăsînd coloana unde i se pun junghiurile, apoi tușind tabacic și scuipînd flegme „Budulea Tachii"...

Încep să iau avînt, să mă simt în

elementul meu [redacted] printre străini?

-29.11.90

Se-apropie Crăciunul. La Radio: cîntece religioase, odihnindu-ți inima. Orașul, noaptea: plin de lumini colorate. N-am timp să-l admir (din cauza vitezei!... altfel, dau cu mașina-n bară!). Mai trag doar cîte-o ocheadă, și-apoi o savurez în minte.

Ce frumos! Au apărut Moș Gerili pe la vitrine, și brazi împodobiți...

Cînd vor sosi copiii mei să-i plimb? Kris Kringle, Kris Kringle muzica... și Merry Christmas to you!...

- Oh, great!!

Îmi scrie Micouleau din Istanbul: "Appartement, voiture, travail! Vous voici donc un homme libre!"

Uneori privesc cu nostalgie și anii [redacted] din lagăr: un moment din viața mea trecătoare...

Az-noapte am visat că reînviase comunismul în România, și-njuram de strîmbam copacii înaintea mea: pufi-ar mă-sa dracu!... iar nu-mi ajung scrisorile, iar îmi confiscă securitatea și restul de manuscrise... familia e să-mi [redacted] (vină) în America... la Paștile Cailor!

15

-30.11.90

Donna mi-aduce o listă cu trei sute de cuvinte, cele mai folosite în [redacted] engleză. Limba asta... e studiată și răs-tudiată, întoarsă pe toate părțile!

Cu labele alea puse [redacted] pe tastatura computerului, cît el de mare, Mike pare un urs cîntînd la pian!

-01.12.90

Peste 500 scrisori expediate de cînd sînt în America (în 8 luni)! Mi-am comandat o ștampilă cu adresa, numărul de telefon...

Telefonat în Minneapolis, Agenției de Asigurare Medicală AETNA [redacted]: 1-800-445-5751, spre a notifica noua-mi adresă.

Pentru [redacted] long distance [redacted] numerele încep cu 1, apoi urmează prefixul localității. Dacă

în locul prefixului [redacted]
există cifrele 800 [redacted]
[redacted] vorbești gratuit (pe
socoteala ... [redacted]
interlocutorului!) — de obicei
companiile de afaceri furnizea-
ză [redacted] asemenea facili-
tăți.

[redacted] (însă nu)
Oamenii [redacted] cunosc adevărata
față a Americii, cred că aici
e raiul de pe pămînt, că a-
mericanii se lefăie în belșug,
că nu există griji, nu există
[redacted] dureri ... că viața curge
în baruri de noapte cu femei goale
pe genunchi și paharul de whisky
[redacted] la tejghea ... că umblă
cawboy-i cu pistoale la brîu pe
străzi ... că toți locuitorii sînt
milionari!!
Ahahăăă!

De acum înainte viața mea se
va confunda cu a companiei în care
lucrez? Fiindcă aici stau toată
ziua, aici mănînc aici puncte
puncte? Mi-ar mai trebui să mă și culc
pe birou — ca să fie tacîmul com-
plet!

Mă-ntorc seara cocoșat de
muncă în apartamentul meu din
Rose Garden ...
Astea-s emigrațiile mele.

Am la material de pus în jurnal!
Dar uit de la o zi la alta, n-am
timp ...
Uneori mi-e rușine de filele scrise
în Turcia (Urbanski mă-njura în
românește, iar eu în poloneză!).
Învățasem să drăcui [redacted] și pe turcește,
și pe ungurește — dar altceva
nu [redacted] se lipea de [redacted] băiatu'!
Ne-a ținut Occidentul în lagăr
ca pe niște șobolani în cușcă! Am
făcut [redacted] și foamea!

Surprins am rămas, în discuția cu
Gilbert și Redmann, să constat că
ei nu au o cultură teatrală —
deși dramaturgi [redacted] (e-adevărat,
la început de drum). [redacted] Cu-
rentele teatrale internaționale, revo-
luțiile scenice le ~~scăpau~~ ... con-
sider pe amîndoi excesiv de prag-
matici, de altfel stilul [redacted] a-
mericanilor, opuși mie. Bazate pe
acțiuni [redacted] palpitante și bine închе-
gate sînt piesele lor.

Întîi decembrie. Nu mai știu ce-n-
seamnă iarnă, toamnă! Nu mai fac
distincție între anotimpuri.
Simt dorul zăpezii

cînd văd brazii împodobiți.

Am jucat șah cu mine însumi, primit cadou de la Mike — și-am luat bătaie.

Pe la 11 noaptea mă trezesc cu pocnituri în ușa de la balcon. Copiii vecinei, măgădani mari, dădeau cu ouă și cutii pline de coca.
— Bă, ce dracu? N-am nimic cu voi, nu v-am făcut nici un rău, ce-aveți cu mine?
Că, dacă nu vorbesc bine engleza, mă luați de prost?
Am constatat mai degrabă invidie ... eu, străin, mi-am luat mașină ... tra la la, tra la la... sînt mai bogat ca ei, localnicii...
Aici numai după bani se judecă omul!
N-am de lucru și formez 911 număr gratuit în caz de urgență, să chem poliția.
Părinții nu-și educă odraslele, dîndu-le frîu liber. De pe la doișpe ani umblă cu droguri, iar spre majorat își iau zborul ca puii de vrăbii din cuiburi.

Legile americane, diferite de la un stat la altul, se dovedesc restrictive în privința minorilor. De exemplu: un adult care îndeamnă persoană sub 19 ani să bea alcool ori să fumeze, riscă să fie pedepsit.
— Bă, stați la un loc! mă răstesc din nou la Mark și Rich.
Duminică, și mai tărăboi! Băunea casetofonul la 212. „Domnule, parcă ar fi surzi!"
I-am spus managerei că mă mut.

-03.12.90.
Merge țara asta ca pe roate! Cîte lichele au venit dar n-au reușit s-o strice. Dispune de resurse naturale, ce-i drept, foarte variate.

Am început să iau doctorii la rînd! Să-i umplu de bani! Ce urît mi-e să stau și aștept prin saloane de spital!
Dr. Naffah. Dr. Meyers. Dr. ...

-08.12.90
Am luat prostul obicei american din călduroasa comoditate: zilnic parcurg jumătatea de milă pînă la serviciu cu mașina. Mersul pe jos a deve-

nit un efort. Mă sui în mașină, cobor din mașină. Iar, dacă se strică ... am belit-o!
M-așteaptă obezitatea, și burta peste cureaua pantalonilor, și suncile pe solduri!

Tom vine în birou și-mi mulțumește: fiindcă săptămîna ce s-a scurs am lucrat 55 de ore în loc de 40.
Ca să vezi ce harnic băiat!
Dar eu n-am lucrat pentru că mi-ar place munca (doamne, ferește-mă de cazne!), sau că m-aș topi după meseria de programator la calculatoare. Ci, ~~ca s-o mai iau pe dreapta~~ pentru bani! ... Care sînt destul de verzi! Mai ales că overtime-ul este plătit 150%. Tentant, nu? Cele 15 ore în plus, se transformă pe checkul de plată în 22,5 ore. Frumos!
Si cum Honeywell - Commercial Flight Systems Group a cîștigat recent, în urma vînzărilor de aparatură electronică (hardware și software) pentru bordul avioanelor BOEING și MCDOWELL, suma de un miliard (!) de dolari (ca să vezi: numai un miliard!), măcar să trag și eu cîteva sutare — sau, de ce nu?, miare! — din acest miliard.

(18)

Presedintele Companiei ne-a dat cadou la fiecare salariat, cîte-o jachetă purtînd blazon și mențiunea MARKET LEADERSHIP.
Ce le place să fie mereu primii, la americani!

Îmi scrie Michael Titus din Anglia: „nu mă surprinde să aflu că nu sunteți prea încântat de paradisul american. Puțini Europeni sunt, căci America este totuși o altă lume. Bine înrudită cu Europa dar cu multe specificuri care o face să fie pentru noi un univers separat. Dacă aveți copii nu prea mari și dacă rămîneți în Statele Unite, ei vor fi cei care se vor simți mai bine."
Si Ion Rotaru:
„În timp ce Smarandache, în loc să sape în grădina lui de la Bălcești, sapă la calculatoare americănești. O să mîncăm pe dracu la vară, cînd lipsa cea mai mare va fi pîinea cea de toate zilele.", terminînd prin:

„Te salut, Americanule oltean de la Bălcești. Mi-ai devenit dintr-o dată simpatic."
[Cu vreo două luni înainte, se jurase că nu-mi mai scrie! Îl enervasem la culme cu stilul meu porcos...]

Nicolae Manolescu, complet necunoscut în străinătate, schimbă macazul de pe critica literară pe cea politică — sperînd să obțină mai multă priză în Occidént. Este o cale de afirmare personală — în nici un caz nu o face din vreun patriotism („Unde ni sînt dizidenții?"). În democrație, literatura este la îndemîna oricui. De aceea nu mai prinde la public. Ca și-n SUA, cititorii vor fapte reale, senzaționale, nonconformiste.
Și, dîndu-și seama că ficțiunea a devenit sterilă, ca o femeie de cauciuc pentru marinari sau un adolescent masturbîndu-se, Manolescu mai atinge cîte-un articol politic.
Nicolae, care publica cu carul pe vremea dictaturii celuilalt Nicolae, se vede concurat în prezent de o mie și una de reviste ori ziare, precum și de scribăreți născuți peste noapte. Și-și pune mîinile în cap!
Pe „domnia-sa" totalitarismul l-a favorizat. Iar acum, găsind un prilej mai tolerant, face pe dizidentul.

Elena Ceaușescu, „Carnets secrets" la Flammarion. Scîrba dracu, se vroia și scriitoare!... Ea nu știa nici să scrie! Vacă murdară, învățată doar să dea ordine, iar alții să-i facă lucrările!
Dar, uite că jurnalul ei are importanță mai mare, și ecou: prin poziția politică deținută — chiar dacă de personaj negativ. Pe cînd al unui ins obișnuit, de pildă al subsemnatului, nici măcar răsfoit, imediat aruncat la gunoi.
[Annie Delpérier mi-a expediat din Franța oribila carte.]

- 10 decembrie 1990

Ziua mea de naștere.
Deși, dacă mă gîndesc bine, ieri am împlinit 36 de ani, fiindcă Phoenixul este cu nouă ore în urma Bălceștiului.
Cumpărat un tort (16 $) pentru a-mi servi colegii. Plus: șervețele, furculițe de plastic, și farfurioare de carton (5 $).

Ce ți-e și cu ziarele românești în exil! Te pomenești că-ți vin fără să le fi comandat (de unde dumnezeului îți află adresa?...), apoi te scutură de parale!... „Dvs. nu ați achitat abonamentul..."

Duminică am reparat mașina: îndreptat parțial tabla îndoită, vopsit dîrele rezultate în urma loviturilor, schimbat apărătoarea de crom a roții din spate-dreapta. În total m-a costat 7 $, în loc de 375 $ cît mi-ceruse la atelierul mecanic.
E bine să aibă omul și pățanii... fiindcă mai învață

cîte ceva!

Banii „verzi" trimiși părinților reprezintă mai degrabă un simbol; dolarii în România semnifică putere.

Elisabeth, americancă trăită doi ani la Toulouse, îmi spune:
- Iubesc Europa pentru ambianță. Orașele aci dispun de un centre ville cu cafenele, terase, unde întîlnești un prieten, un cunoscut. Mai ai cu cine schimba o vorbă.
Coasta estică a Statelor Unite, și orașe precum San Francisco (la Pacific) resimt acest iz european. Dar restul...

Nea Vasile din Găneasa mutat în New York! S-a plimbat prin America asta de la un cap la altul. Naiba știe cu ce bani!
Și-a vîndut mașina cu 1000 $, fiindcă în N.Y. e greu cu parcarea din cauza puzderiei de vehicule.
Deci, nici în Seatle n-a mers fenta cum spera el că deschide un business: reparații auto.

I-a scris lui Gică Moldoveanu că lucrează la negru, pentru bani lichizi (cei primiți pe check-uri sînt impozabili), [redacted] cîștigînd 100$ pe zi.
– Se cam bărbierește! afirmă Nicoară.
„Cît am colindat [redacted] prin SUA, repeta Nea Vasile din Găneasa, n-am văzut oraș mai curat decît Phoenixul!"

În ultima săptămînă alte grupuri de refugiați români au sosit în Arizona: 20-30 din Grecia, vreo 10-15 din Austria. După un [redacted] an [redacted] și jumătate de așteptare prin lagăre. Pe viitor s-ar putea ca America să mai accepte doar români și bulgari — ale căror guverne [redacted] se mențin semicomuniste.

Preotul Marin O., de la [redacted] Biserica „Săftica", din București, a auzit el că în Statele Unite ar fi plătit cu 1400$ pe lună. Emigrat prin „Tolstoy", de vreo trei săptămîni, și dus la Parohia din Phoenix, află că [redacted] primește numai 400$, [redacted] iar în final să i [redacted] se spună: „știți, ce se strînge de pe la oameni... în medie [redacted] pînă la 200$ pe lună"...
Acuma vrea să se-ntoarcă în țară.

Gordon îmi povestește cazul unor unguri care, după ce au lucrat 20-25 de ani în America, s-au întors în țara lor de baștină: trăind ca 'belferii pe desagii cu dolari (Emisiunea TV „10 minutes").
Pentru a-ți menține cetățenia americană, dacă locuiești prin alte părți ale lumii, trebuie ca [redacted] la trei ani să [redacted] revii cel puțin pentru o zi în Statele Unite.

Învăț lucruri de imprimerie și editură!
Mi-am satisfăcut și curiozitatea de a [redacted] observa diferența dintre: [redacted] offset copy, Kodak copy ori xerox copy.
Dar m-a costat la buzunar!

FS: De ce nu schimbați sistemul de măsuri?
Hans: Fiindcă sîntem stupizi, și ne place să fim stupizi!

Americanii schimbă [redacted] automobilele ca pe cămăși.
– Lasă, Florentin, nu fi mohorît [redacted] că ți-ai strîmbat fordul. Așa e la prima mașină!
Dan are trei: [redacted] o motocicletă, [redacted] o [redacted] Chevrolet [redacted], și un truck.
Chuck are un van (camionetă) pentru familia lui numeroasă, plus alte două [redacted] oldsmobiles.
– Să nu dai banii pe reparații, continuă Ray, c-o s-o strici la loc — n-avea nici o grijă!
Și rîde.

Crește ușor prețul la benzină. De la 1,4 $ / galon la 1,449 — pentru unleaded [redacted] (92).
Ah, Irakul! Ne-a făcut-o!

Românii din țară sînt derutați, nu mai știu în ce parte s-o ia: spre capitalism, spre comunism?

Credeam că m-așteaptă un mare viitor în [redacted] SUA, dar constat că mă pierd cu încetul în această imensitate...
Mi-e greu.
Trebuie să-nvăț multe lucruri într-un timp foarte scurt... pentru a mă adapta vieții moderne americane.

– 12.12.90
Tibi: din nou șomer. A găsit un anunț [redacted] prin ziare, [redacted] privind [redacted] o școală pentru șoferi de truck... Cînd aud despre vitregia foștilor colegi de lagăr... mă apucă amețelile!
Prea se interesează [redacted] continuu gardienii, paza de mine. Le-oi fi devenit suspect??
„Ai înapoiat Manualul de VMS? Pe ce poartă ai ieșit, pe ce poartă ai intrat?...” [redacted]
Aceeași Securitate ca la noi!

Cu cîtă desconsiderare mă privesc colegii americani! Ca pe un „străin de cauză”, aterizat de pe lună! Cînd vreau să intru și eu în discuție, Ed îmi taie [redacted] cu brutalitate [redacted] cuvintele, parcă exprimîndu-se „tu stai acasă, băi, mucosule!”...

Cloanța de Ceaușeasca! Doamne, ce cățea! Împrumut „Carnets secrets” lui Corine, care-mi trimite prin

Pascal un bilet, răscolită:
„Le dégoût ne m'a pas quitté... et je n'ai pas compris... est-ce réel? est-ce à prendre à un 2nd degré? est-ce la "connerie" personnifiée comme ils le disent à la fin, ou est-ce "authentique" comme ils l'indiquent en introduction? Parodie ou non? Je penche pour non, même si l'absurdité et la bêtise semblent trop exagérées pour être vraies?... Mais en même temps, les commentaires explicatifs en bas de page me déroutent; ex: les nageuses, leurs hormones et leur transformation en animal? Où dois-je m'arrêter de croire? Comment cela a-t-il pu être possible, autorisé, tu pendant tant de temps? Comment des gens "normaux", à savoir humains (présidents d'états ou personnalités), ont-ils pu ou se faire berner (ex: Suisse) ou être impuissants, ou complices?!"
Într-adevăr: atîția diplomați străini, președinți și regi, le-au cîntat în strună Ceaușeștilor: îmbrățișîndu-i, medaliindu-i... numai ca să obțină avantaje de pe urma lor...
Președinți americani, regi și regine din Anglia ori Republica Centrafricană, prim miniștri europeni... de-aia n-au mai putut ei de durerea poporului român, cînd le erau în joc interesele — trimițînd telegrame de felicitare călăului! Deși, în teorie, cică militau pentru „apărarea" drepturilor omului (sprijinind moral un dictator!)!

Din „State Press", ziarul studenților, găsesc adresa lui Marion, care să-mi dactilografieze (pe computer) un set de probleme nerezolvate (deschise) în Teoria Numerelor. Nu se bagă nimeni la manuscrise de matematică din cauza indicilor, a simbolurilor greoaie — deci transpirație multă pentru 1,50-2 $/pagina. Marion, aproape infirmă datorită obezității, se deplasează în cărucior. Îmi

împărtășește că este baptistă, iar „frații" se pregătesc să expedieze biblii în Africa de Sud și România. Tresar.

— Păi, eu sînt român.

— Și știi românește?

— Hîî! Eu așa cred! (!)

Desface un plic gros, și-mi întinde o carte... „Nu există dragoste mai mare" / Noul Testament", tipărită la Wheaton, în Illinois, cu o introducere de Rochunga Pudaite. 300 de exemplare vor destinate României: pentru lăcașuri de rugăciuni și persoane private.

În lagăr timpul se scurgea prea domol, aici trece prea repede.

În vizită la Hans — americanii îl pronunță Heans, și el nu mai poate de ciudă! La fel ca pe Violeta, fata lui Nicoară: Vaioletă, care amintește prin asemănare fonică de violator.

După tată, Hans e neamț din Est — le ciripește bine pe germană. După mamă, e

englez. În casa lui: o grămadă de obiecte, cărți, computere, discuri... alandala! Mă inițiază în jocuri pe computere — pricina rendez-vous-ului.

Ce-o să-i mai placă lui Mihai!

Din nou poliția! Cred că nu-i lucru curat pe Rose Garden. Vecinii mexicani s-or ocupa de contrabandă?

Într-o seară, pe la unspe, polițistul stătea rezemat de fereastra mea. Am crezut că pe mine m-așteaptă! Ce m-am speriat!

— 13.12.90

La cimitirul de mașini: „Fred's Auto Wrecking", caut piese uzate pentru Fordul meu. Prețurile sînt de patru pînă la zece ori mai ieftine.

Un tip găsise o Toyota '75 întreagă și în stare de funcționare, dar arăta așa de rău de parcă o scosese din fundul pămîntului. Urcia prin praf, pînă

curgeau tinichelele după ea!
Iar farurile lipsă, ca la un craniu de mort.
Vroiam niște scule: un cric, o șurubelniță,
și-am deschis dicționarul să traduc.
Mașinile tăiate, îndoite, ruginite,
puse unele peste altele
ca niște oase de mamuți, îți formau
senzația de morminte.

- *Every day's a holiday in America!*, râde Eliot.
„Honeywell" ne-a făcut astăzi cadou, la fiecare lucrător, un curcan de șase kile! N-aveam cum să-l duc acasă, m-a luat Eliot cu mașina. Daryl mi-a scris pe felicitare: *Enjoy your first Christmas in America!*
Am ridicat pachetul, și l-am pus direct la congelator. Acum, mai îmi trebuie nevastă să-l gătească!!
În Deer Valley, am poposit la o pizzărie. Se vedea că Eliot era de-al casei, fiindcă: de la chelner până la patron îl salutau cu plecăciune toți. Apoi, cu un gest trăsnit, s-a dus la bar și-a comandat:

- *Two beers for a couple ingineers!*
Zic: Băi, dar de unde le scornești așa? Îmi pare rău de sugestivitatea locuțiunilor să le traduc în limba română, ca să nu le stric frumusețea!

Inginer în software, cunoscător a șase-șapte limbaje de programare, jonglează cu computerul. *Assert instruction*, care îmi dăduse de furcă în ultimele zile, el m-a învățat.
Eliot, plătit gras — cred că depășește 30$/h, își petrece *weekend*-ul în Las Vegas (50$ avionul, 45$ pe noapte la hotel, și... 1000$ cheltuiți pe jocuri de noroc!... Pasiunea „Jucătorului", de Dostoievski... fără să mai vorbim de banii la bordel!)... Nevada este singurul stat în care prostituția este legală.
- Femeile sînt scumpe în America, pare abătut colegul.

În Las Vegas plătești: de la 100$, cea mai urîtă, pînă la 1000$ pentru... 15 minute! În medie, însă, 200$ [redacted] de femelă.
— Și nu ți-e frică de SIDA?
— Hă, o mai bunghești și tu... Pui balonașe...
Nu-mi place, reia subiectul, în SUA femeile nu ascultă de bărbați. O să vezi tu și pe nevastă-ta... acuma nu știe... dar după doi ani, cînd se va americaniza, te comandă ea pe tine!
Prin ziare găsești anunțuri de felul: [redacted] BĂRBAȚI DORIND FEMEI, FEMEI DORIND BĂRBAȚI, iar pentru homosexuali și lesbiene: BĂRBAȚI DORIND BĂRBAȚI, respectiv FEMEI DORIND FEMEI — specificîndu-se cîteva caracteristici fizice. Se ascunde însă identitatea persoanei, pe care o afli doar de la redacție, contra unei sume de bani.
— Ce-mi place la voi, emigranții, conchide Eliot, e că sînteți prietenoși. Asta, pentru o perioadă, pînă intrați în rîndul nostru...

— 14.12.90
Nevastă-mea, în scrisoare: „dacă te iau de bărbat și a doua oară, te iau așa cum ești, și cu bune și cu rele, și nu vreau ca activitatea ta creatoare să mai fie subiect de discordie între noi."

— 15.12.90
Ieri noapte au sosit din Grecia alte două familii de români. Plus: afgani și etiopieni.

Nu mai am casă, nu mai am masă trebuie să [redacted] ziua întreagă la service: pentru că robotesc sîntem în urmă cu livrările!
Cine credea că americanii „sînt perfecți"? Tot oameni trăiesc și aici, doar nu zei! Iar pămîntul nu e deloc poleit cu aur.

Încep să uit franceza... Mă forțez s-o păstrez, împrumut cărți de la Corine (soția lui Pascal): „Demian" de Hermann Hesse, „Le Carnet d'Or" al celebrei Doris Lessing. Traduceri, bineînțeles. Dar n-am timp de citit! Devin un acultural, ca

orice american.
Și-l văitam pe D-l R. fiindcă lucra zece ore pe zi, ca tîmplar, să-și poată întreține familia! Astăzi am atins recordul: unsprezece! (cînd am ieșit)
O ploaie afară, și negură, nici nu vedeam linia pe asfalt care despreună sensurile. Am condus cu 15 MPH! Ca o rață se bălăngănea mașina! E și mare - a dracu, să-ncapă tot familionul meu!
Ore întregi cu ochii beliți pe ecranul computerului — o să orbesc ca o babă.
Unde e viața mea, dacă nu fac tot timpul decît să mă canonesc cu probleme de software?
- Mai dă-o-n mă-sa de cercetare! striga Eliot, răsturnînd peste cap cutia de bere. Nu trăim o mie de ani!
Niciodată n-am avut, ori n-am putut avea, cu colegii americani discuții literare, filozofice... ci doar politice (războiul din Irak, și comunism - necomunism), sociale științifice (legate de activitatea noastră).

Și cel mai rău: (27)
faptul că n-am pus mîna să răsfoiesc măcar o revistă de specialitate de 4-5 luni încoace!

-16.12.90
În fiecare lună primesc dobîndă (divident) între 10-15 $ pentru suma deținută în bancă (7,5% anual), Sperry Federal Credit Union expediindu-mi, totodată, și balanța (depuneri, retrageri) privind contul nr. 32548∅, pe care-l dețin.

Economia, construită pe împrumuturi, e comparabilă unui castel de nisip: lesne se poate prăbuși. Aceasta să fie cauza curbei descendente americane?

Yard sale la o casă vizavi. Dau fuga, deoarece prețurile-s ieftine.
Un bătrînel stacojiu îmi povestește că: el locuiește de 25 de ani în desert. Cînd a venit prima oară, nu erau pe-aici decît

ierbusti și spini. A cumpărat vreo 'douăzeci de acri de pământ pe nimica toată. Acum, ăhăă, ce scumpete!
Și-a ridicat o casă: printre cuiburi de șerpi, scorpioni veninoși, și alte lighioane mici. A și omorît cîțiva.
Apoi, șerpii au fugit mai în adîncul deșertului, pe măsură ce omul intra peste ei.

Încep să înțeleg răceala americanilor, lipsa prieteniilor. Există și pe-acest continent (ba bine că nu!) invidia personală. Aflu de la Ed că:
- trebuie să te ascunzi de vecini
- să nu dezvălui nimănui: unde lucrezi, cît cîștigi
- să nu-ți ... știe camarazii biografia.

[În caz contrar: te pot avea la mînă.]

Halil Gökhan Yiğitler, poet turc, îmi scrie: "... même si tu es encore loin de ton pays, tu y es vraiment".

Ah, cînd mă gîndesc cîteodată la anii de lagăr ... mi-e urît, îmi vine să mor de greață!

Controlat uleiul ... (de motor, frînă, și transmisie) la mașină. It's O.K! ... Dar ... fordul, totuși, se poticnește pe drum.

-18.12.90
„Phoenix Gazette" relatează despre manifestația de la Timișoara, organizată ieri: 15 000 persoane, „Jos Iliescu!"

-19.12.90
Te prinde moartea pe nepregătite... Dave G., coleg de muncă, a decedat az-noapte într-un accident de circulație. Motocicleta sa a intrat în coliziune cu un truck...
Cînd aud, m-apucă o frică (zguduitoare)... cum sînt eu prost șofer, neexperimentat ... Atît de crispat mă urc la volan...
Nu mă topesc deloc după America asta! Trăiesc cu teama...

- 21.12.90

„Te bucură, pînă la pierderea de sine, cînd cineva de la mii de kilometri se gîndește la tine."
(Costel Dumitră din Bălcești)

„Te așteptăm. Am transmis salutări tuturor."

Vagabondînd prin America...
Fulguie în Phoenix, fenomen rar întîlnit. De dimineață a fost brumă. Mi-a înghețat parbrizul la mașină.
Tom face băscălie:
- Să ștergi geamul cu o cîrpă înmuiată în apă fiartă... ca să crape detot... să nu mai aibă ce îngheța!
Apoi, revine serios:
- Cumpără de la „Auto Parts", pe Bell Road cu 19th Avenue, un instrument de răcit geamul (window scraper): 1,99 $.
Habar n-am cum se scrie. Îl pun să spell-uiască.
Rîd și colegii, de mine, dar puțin cîte puțin învăț: despre circulația rutieră (îmi notez greșelile ori nelămuririle — și întreb fără nici o reținere, chiar dacă risc să fiu considerat prost!)... De exemplu, azi l-am condus impecabil pe Mike pînă la un magazin de computere, lîngă Cactus Road. S-a mirat și el!)...
Învăț despre legile și comportarea în societatea americană, etc.
Învăț mereu engleză. Am trecut și examenul de limbă (TOEFL) din octombrie: 507 puncte... la mustață, fiindcă sub 500 aș fi căzut. În orice caz, ASU mi-a aprobat înscrierea la doctorat. Timp de 2-3 ani voi fi ocupat pînă peste cap!
Hans, cu stilul său zăpăcit, îmi dă lecții de argou american! Nici poveste să găsesc expresiile sale, destul de vulgare, în dicționarele mele — chiar ceaslovul Academiei Române (cu 830 de pagini pe 3 coloane) le evită. Cît despre cuvinte, ele au un alt înțeles în gura lui!
Pain of banana!:
„durere de banană", traduceam eu mot à mot. Cînd colo, mai corect ar fi „mă doare-n castană!", cu înțeles porno.

Doar prostii (americane!) se lipesc de mine! Dacă aud numai din astea toată ziua...

Meseria, într-adevăr, se fură. Observ că, de la o vreme, Ed sau Ray nu se mai ocupă de mine: să mă dădăcească, să-mi arate. That's all. Nu vor să le devin concurent...

– Ți-am adus o tipă... pfiu! extra, pentru mătăluță!

Și scoate Eliot, de sub jachetă, o poză publicitară:

Super Sexy and Totally Nude Licensed Female Entertainers Direct to You.

– Mîine mergem la Las Vegas, O.K.? Să vezi fete cu picioarele cele mai frumoase din lume.

– Degeaba, îndrug, dacă numai vei sta să te uiți la ele!...

Și-am purces la Las Vegas: Eu, Eliot, plus frate-său Bruce. Din Sky Harbor International Airport, cu SouthWest Airlines: 49$, 45 de minute deasupra deșertului.

Îmi plac hainele călătorilor: fistichii. Nimeni nu rîde de nimeni la modul vestimentar. Fiecare cu fanteziile sale. Aidoma și coafura.

Îi admiram mut. Eu nici nu știu ce e cu mine pe-aici! Parcă aș fi pe sub pămînt, ori în altă epocă. Sau aș citi un roman, identificîndu-mă cu personajul principal. Încă nu m-am dezmeticit bine din șocul american!

Zburăm deasupra Marelui Canion, numai ținut sterp, cafeniu. De ce s-or fi așezat oamenii în pustietățile astea?

America e, totuși, America! Pînă și la WC, în aeroport, mirosea a parfum și suna o muzică liniștitoare. (nu glumesc!)

Stewardesele cu zîmbete prefabricate..

Podoabele de Crăciun...

În Las Vegas, lumini ca-n basme. Era pe străzi o feerie — nu m-am putut abține să trag niște poze (dacă-or ieși!) cu aparatul lui Bruce.

Apoi am luat-o brambura prin cazinouri: „Caesars Palace", „Sands", „Souci Park"...

Eliot [redacted] și Bruce repetau întruna:

-Nastrovia!

Singurul cuvînt care le-a rămas din limba strămoșilor, polonezi ori ucraineni?, [redacted] debarcați acum o sută de ani pe țărmul american, dar corciți [redacted] în răstimp cu danezi și nemți. În rest, nu mai păstraseră nimic din cultura și tradițiile înaintașilor. Se considerau one-language people.

În [redacted] cazinouri, chelnerițe cu fusta pîn' la cur, dar niște picioare grase ori mici — nici pe departe reclama pe care le-o făcuse Eliot... ca să nu mai punem la socoteală fața lor veștejită, îmbătrînită.

- Arată mai nostim în poză decît în realitate! am exclamat dezamăgit.

În „Sands Casino", unde Eliot era client săptămînal, [redacted] se înfățișa [redacted] macheta unui orășel de ciocolată, construită de Ramon Gonzales. Atît de pitorești casele, acoperișurile... mai ca-n desenele animate! Îți venea să le mănînci, [redacted] într-adevăr!

Se făceau pariuri la cursele de cai, la meciurile de fotbal american (un fel de rugbi) de a doua zi completîndu-se formulare. Apoi [redacted] jocurile mecanice, la care puteai cotiza de la 5 ¢ pînă la sute de dolari (Megabucks Machines).

Cîte 4-5 ecrane mari și late, ori mici, la „Caesars Palace", unde publicul mînca și viziona în același timp meciuri.

Am observat cum americanilor le plac sporturile brutale, muzica brutală (zgomot [redacted] mare la intensitate maximă), filme brutale (de groază, de violență).

- Every day: business in America, se corectează Eliot, not holyday, not work!, și vorbindu-mi într-un „broken English", ca pentru emigranți: o limbă prescurtată. Cu cîtă savoare pronunța cuvîntul business!

Am vizionat un documentar, din viața castorilor; [redacted] ecranul avea formă semisferică, înconjurînd sala ca o cupolă. Omnimax se nu-

mea acest gen de film, pre-
zentat ca ultima inovație tehni-
că în domeniul cinematecii. 4$
pentru 20 min.
La „Sands" bar am
lins „cîte-o bere «Budweiser»
la sticlă: 1,5$ pentru o sor-
bitură de lichid. Mai ales, dacă
erai însetat, de-ți ardea gîtul,
nu-ți ajungea nici pe-o măsea!
Am început să joc video-poker,
cu 25¢. Nu prea știam regu-
lile, dar puneam la-ntîmplare.
Bruce îmi făcea galerie, cu în-
țelesul că: ia uite, deși prost,
are noroc!...
Am cîștigat 15$, numai metal.
M-am dus la un ghișeu, unde o
mașină mi-i număra și calcula
automat. Am primit bancnote.
Mă gîndeam că și Nicu Ceau-
șescu se plimbase prin Las Vegas,
cheltuind milioane — din fondul
statului, normal! Pe el îl răsfă-
țase viața. Iar mie, în cazino, mi
se scurgeau ochii la Bruce și Eliot
cum cheltuie banii fără sinchi-
seală.
Bătrîni ori tineri... cu pasiunea
jocului în sînge. Am văzut un
tip care juca la două mașini
deodată, nu-i ajungea una! Parcă
baleta mișcîndu-se în stînga
și-n dreapta. Urma zdrăncănitul
banilor... tum, tum, tum... și afișa-
jul electronic al mașinii
<u>easy money</u> ... <u>play again</u> ...
N-am mai putut să-i urmez din
bar pe colegii mei. Li se alăturase
acum și Danny, tot de la
„Honeywell" din Phoenix. Bruce venise
special din Florida. Relata că fe-
mei sînt mai multe acolo, și mai
ieftine — dar nu vroia să se-n-
soare ca „să nu devină sărac".
Am înnoptat la „Sands Hotel",
camera 7435, patru inși. Danny
s-a-ntins pe jos. Ușa eu am des-
chis-o, cu cardul magnetic in-
trodus într-o yală, nu cu cheia.
Dînd drumul la televizor pe cana-
lele 3 și 5 filme sexy.
Avionul de 7 dimineața l-am
pierdut... Eliot se culcase îmbră-
cat și nu s-a mai trezit.

-23.12.90
Rămas în pană de bani (nu orice magazin sau patron acceptă checkuri) am scos [redacted] dolari cu cardul bancar. Există 24-hour teller machine în care, introducînd cardul, formezi un număr secret (pe care numai tu, ca proprietar [redacted] al contului, [redacted] să-l știi), iar suma lichidă scoasă trebuie să fie multiplu de 20 $.

Sedat din Australia:
„Stimate scriitor golan
Am primit scrisoarea ta și ne-am bucurat mult mai ales că vei scrie o carte despre campul din Acibadem.
Cînd te-am tuns dacă știam ce zace în capul tău zău că nu scăpai așa ușor din mîinile mele
ne-ai dus cu vorba cu cifrele și cînd colo tu te ocupai cu literele
Dar în sfîrșit va apare cartea și o vom citi și ne vom aduce aminte cu drag sau cu nostalgie despre viața din Acibadem
Dar dacă despre mine ai scris ceva rău o să dai socoteală nepotilor care cred că au devenit (33) ceva americani și vor ști ei să-ți ceară socoteală cu țevi de calibru mare pentru că în America se cere socoteală cu calibru de cel puțin 9 mm
(...) Care este opinia publică despre criza din golf? (poate te trimite Bush să scrii un jurnal de război din Golf văd că le ai cu jurnalele ... doamne ferește!)"

Trăiesc [redacted] cu gîndurile, idealurile, și opera mea. Deși singur, nu sînt ca atare singur. [redacted] Cu solitudinea fac casă.

Schimb aerul condiționat de la rece la cald. S-a înfrigoșat vremea, sub 10° C.

-24.12.90
Cu Eliot [redacted] pe „Shaw Butte", [redacted] un deal cu altitudinea de 700 picioare, pe care am [redacted] gîfîit 1,5 mile (între Thunderbird [redacted] și Cactus). Eliot vrea să mai

dea slănină jos de pe el.
Ce priveliște! Se vedea tot Phoenixul...
Are și desertul frumusețile lui, sălbatice!
Niște tipi se lansau cu planoarele (Hand Glider) zburînd și revenind din nou pe stîncă.

Cu o lună înainte de Crăciun: numai colinde vestitoare... la radio, la televizor... ca la noi cu congresele partidului, cînd oamenii închideau aparatele... Coruri, orchestre... ooo, ce asemănare cu lălăiturile de proslăvire a p.c.r.-ului!
Oficialitățile americane uită că mai există și alte religii (sau tocmai de aceea!... încercînd o creștinizare forțată)...
Vijay, de confesiune hindusă îmi mărturisește că: trebuie să împodobească și el în casă un pom de iarnă, și pînă la urmă să serbeze Crăciunul: fiindcă fetița lui privește la televizor, în magazine, aude la școală de la alți copii...
Deși celelalte culte sînt considerate „libere", statul încurajează și susține moral creștinismul.

Cînd văd ce tîmpenii îmi bat ăștia la mașină... îmi vine să mă iau cu mîinile de păr!
Fac drumul pîn' la Marion crispat. Dinainte memorez traseul:
I 17 la sud,
stînga Baseline,
trec semaforul Kyrene,
stînga Chaparral.
Totuși, numai 1,50$/pagina, e o afacere bună — mai ales pentru texte matematice, de car fug toate dactilografele!
Marion, aproape infirmă, se mișcă într-un cărucior pe rotile. Fiu-său la fel de obez, deși sub 18 de ani.
Locuiesc într-o casă-trailer, cu pereți din placaj, în Chaparral Park. Pe 26 decembrie se mută în Alabama, și dă zor să-mi termine lucrările!

Arătîndu-i lui Eliot manuscrisul ▬ de probleme nerezolvate, deschide, exclamă comic ca întotdeauna:

- I solve problems, not create them!

-25.12.90

Crăciun nesărbătorit. ●

În vizită la Cornel. Stînjeneală și răceală în discuție, ca doi luptători care se studiau reciproc.

De dimineață fiu-său îmi închisese telefonul. Taică-su l-a scuzat că nu mai înțelege bine românește. Tot timpul cît am ▬ poposit în casa lor, copiii ▬ m-au evitat. Șușoteau între ei englezește.

D'acă-am văzut, mi-am luat valea!

Printre momentele întunecate mai apare și zile cu soare. Ca, de exemplu, astăzi. Am condus fără grijă, am mers la biserică. 35

Să mai schimb o vorbă în românește. Dar, ▬ printre cele 40-60 persoane, n-am găsit nici un cunoscut. Românașii: îmbrăcați curat, elegant...

Un cor format ad-hoc cînta colinde, recita crezul în ambele limbi (există și familii mixte) după „Holy Liturgy for Orthodox Church"...

Apoi donații către episcopie: fiecare cîte 2-3-5 $...

Biserica se numește, de fapt, „Casa HEIUȘ", după numele doamnei din California care a donat 65 000 sau 85 000$ pentru construire ▬, deoarece comunitatea românească din Phoenix era slabă, nu putea susține un asemenea proiect.

Emigrată de mică în SUA, Veca Heiuș s-a măritat cu un american. Fiica ei, Dr. Jacqueline C. Tuttle, medic în Phoenix, nu mai știe românește...

Episcopia scoate și o foaie xerografiată religioasă: „Vatra

Românească".
Dezuniți în țară din cauza securității, dezuniți au rămas și în exil românii — servind acum autorităților străine care-i deznaționalizează mai ușor. (Spre deosebire de comunitatea spaniolă, de pildă, mai grupată.)
Pe lîngă alte închinăciuni, preotul ne-a chemat să ne rugăm și „pentru sănătatea conducătorului statului american, a oficialităților civile și militare", așa cum popii [illegible] comuniști din România se rugau pentru sănătatea dictatorului Ceaușescu. Pe asta-i biserică, zic? Ce, am venit să [illegible] fac rugăciuni pentru un om? Pînă la urmă îi dau dreptate lui Daniel Pocăitu!

Cu chiu, cu vai termin Hermann (Hesse) („Demian"). Mai bine mă făceam și eu teolog. E mai simplu să [illegible] compui metafore decît teoreme. Mi-ar place să [illegible] citesc mai degrabă cărți mistice din antichitate, decît să fac cercetări sterile în algebră.

Dar [illegible] nu-mi pot asigura existența din cultură...
Aș scrie un roman, dar n-am timp.
În multe situații m-am recunoscut în Emile Sinclair: am fost și copil-model și copil-problemă... visător și nevisător...

Conversație:
— Do you speak Romanian?
— Da! (!)

— E un hobby pentru tine să mergi la dentist, [illegible] mă ia peste picior Dr. Kay.
Am început un tratament în iulie, și-l termin în... februarie! S-au plictisit pe la cabinet și asistentele de mutra mea! Dar au băgat cu toții mîna în buzunarul meu pînă la cot.

De Crăciun se adună mai tot românul pribeag la biserică. Sînt unii — marea majoritate — care nu calcă [illegible] în timpul anului pragul sfînt, alții vin cînd și-aduc aminte, dar există și un grup care nu scapă nici o slujbă de duminică.

Asta, la ortodocși, care-s mai „atei".

Penticostalii sînt mai uniți în credință. Au trei așezăminte duhovnicești în Phoenix, dintre care două-s mai puternice: frecventate de 40-70 persoane săptămînal.

Mă pomenesc vizitat de Stelică din Los Angeles. Cînd l-am văzut... să fac infarct.

– Bă, de unde te cunosc eu pe tine??

Lotzi și Tibi Maghiaru l-au adus.

În California prețurile sînt ridicate. Stelică plătește pentru un <u>bed room</u> 550$ lunar. [redacted] Iar o locuință cu <u>two bed rooms</u> ajunge la 860$. Mexicanii stau grămadă, unul peste altul, cîte zece-douăzeci într-un apartament, și-atunci în parte chiria le iese ieftin.

– Nu m-așteptam să fie așa de prost cu femeile tocmai în America, se plînge Stelică, mai rău ca-n România. Aaa, că le vezi prin baruri dansînd [redacted] provocator [redacted] și îmbrăcate sexy, ori [redacted] la video în filme porno?! Dar nu te poți atinge de ele... Totuși, noaptea la unu-două [redacted] găsești fetițe „aliniate pe stradă, oprești mașina, te tocmești la [redacted] plată, și... [redacted] Stelică povestește despre un român [redacted] mai recent care, alegîndu-și [redacted] o prostituată de pe drum, cînd i-a băgat mîna-n chiloți... a constatat că e... bărbát!

Ceilalți colegi de camp emigranți pe coasta Pacificului:
- Petre e maseor: nu știe de la o săptămînă la alta cît cîștigă
- Relu și Aurelia sînt someri (primesc ajutor social)
- analog Colonelu care era maior în țară
- Gigi Machedonu umblă să se angajeze la un restaurant

românesc din Los Angeles (dormea la rude)
- Tibi cel Mic și Cristi sînt <u>bus boys</u> într-un local.
„America e dură", încheie Stelică, „nu menajează pe nimeni".

- 26.12.90
Americanii trebuie să mănînce toată ziua, să ronțăie ceva-n gură — de-aia sînt așa de slăninoși/obezi ... ca niște viermi umflați și grași.

Ce zic rudele din țară ████:
„Ia uite, nu ne trimite pachete!"...
Cît eram în Turcia, pe vremea lui Dracula și fără o letcaie, nu mă cunoștea nimeni. ████ Verișorii îmi trimiseseră vorbă să nu le scriu, ca să nu-i bag în belea cu securitatea. De cînd ████ în America, toți așteaptă de mine marea cu sarea.

Dacă rămîi în pană de benzină pe <u>freeway</u>, poliția te amendează. (Deh, pana prostului!)

- 27.12.90
Mi-am reparat ████ pantofii cumpărați la Ankara ... lucrătură ca din topor ... dar să mă țină încă o lună, două ... amortizarea...

Asta-i ████ șoferia mea: o luptă permanentă cu spațiul, timpul, și moartea.
Mă urmăresc ca rechinii, seara cînd privesc în oglinda retrovizoare, farurile aprinse ale celorlalte vehicule ...

Ca angajat <u>direct</u> la Honeywell beneficiez de zece zile de sărbători legale pe an (dintre care două de Crăciun și două de Anul Nou), plus o zi liberă la discreție (<u>floatting holyday</u>). Plătite integral.
Și două săptămîni concediu ████ anual.
La care se adaugă ore de boală

-31.12.90
Revelion petrecut în doi la Mike din Who's Who.
Am dinat la un restaurant chi-

nezesc din Scottdale, meniu special de an nou.
Fiindcă nu știam ce să comand, de fiecare dată mă luam și eu după Mike:
- Same, răsuceam indiferent din mînă.
Ospătara zîmbea.
Îndrăznisem să-i intru-n intimitate, întrebînd-o:
- Cum se zice «te iubesc» pe chinezește? (Mi se părea așa de exotic.)
- Ha, ha, ha! a izbucnit Mike în rîs.
Fata rămăsese timidă ca o portocală. Pînă la urmă n-a deschis gura să-mi spună.
Am băut trei beri.
Am privit la televizor spectacolul din Tempe, și mi-a părut rău că n-am fost la fața locului. Dar programul lor era foarte slab în comparație cu cel românesc prezentat în noaptea Anului Nou.

Am prins legătura telefonică la Craiova.
Ely m-anunță că Ilie a ars

o parte din manuscrisele mele pe vapor, în vara-toamna lui 1988, de frică să nu-l prindă! Și eu îmi tocisem nervii anii de zile să le creez...
După 7 ianuarie va afla data sosirii în SUA.
Părea foarte mîndră de Silviu („O, cînd l-ai vedea...").
Nu au ajuns medicamentele la Bălcești. Nu a primit checkul doi — 100 $.
Să-mi aducă:
- cele patru carnete cu însemnări literare (de la mama)
- și blocknotesul cu adrese (utile).

Am plecat spre Phoenix după 12 noaptea. Să fiu sigur că apuc anul care vine!
- O mulțime de șoferi băuți, mi-a atras atenția Mike, fii atent cum conduci.
Într-adevăr, zuruiau mașinile, și toți păreau grăbiți.
În caz de accident, dacă înverzești fiola, poliția te bagă la

pușcărie, nu mai stă la discuție. Așa sînt legile!

-04.01.1991
Nici n-am împlinit bine 36 [redacted] ani, și sînt considerat de 37! ...Mi se pune anul de douăzeci și două de zile.

Ce onoare pe mine: mă pomenesc cu scrisori de la necunoscuți! Și-ncă de care? Dintre cei faimoși!
Din Puerto Rico n-aveam eu ficuri — dar am căpătat astăzi! Academicianul Orlando Cortijo îmi expediază volumul său de versuri în limba spaniolă „Realidades", cu dedicație semnată [redacted] și de Carmelo A. Cifredo, editorul revistei „Ecos de Cataño".
Încerc să citesc; spaniola e ușoară, să-l dai dracu!... dar nu înțeleg mare brînză...
Adaug și eu pe plic, lîngă adresă: «Felicitaciones por la Poesias». (Mă joc de-a spaniola!)

-05.01.91

Așa vreme urîtă!
Burnițează continuu de cîteva zile. Cerul e scund, [redacted] apăsat de nori păcurii... Parcă s-ar anunța epocă de război.
Iar eu trudez cîte unsprezece ore în uzină, ca să-mi fie cald mai tîrziu...

Ieșisem să duc gunoiul, cînd cineva se-apropie de mine... Paul [Po:l], de la apartamentul 103:
—Nu vrei o masă? Tocmai căutam [redacted] s-o arunc! A plouat pe ea și s-a scorojit, dar e încă utilizabilă.
—Cum să nu! sar de bucurie. Exact ceea ce-mi trebuia.
Parcă îngerul ocrotitor mi-l trimisese! De cinci luni mîncam numai din picioare, scriam în pat...
Am băut niște bere, apoi mi-a povestit despre familia lui.
... Taică-su a plecat de-acasă iar maică-sa a rămas cu cinci copii să-i crească; lucra cîte două slujbe...
Paul locuia în Ohio, în orașul Dayton, unde jumătate din populație trăia din ajutor de

șomaj. Se mai găseau munci pe la cîte-un restaurant, dar — după reținerea taxelor către stat — suma rămasă era mai mică decît ajutorul social! Și-atunci, lumea prefera să stea acasă!!
Pînă cînd lui Paul i s-a urît de asemenea viață. A-ntrebat pe unul și pe altul... Și-a luat-o ușor spre vest. Se gîndea la California. Din drum, s-a oprit oleacă în Arizona și-a decis să rămînă aci. O lună de zile a fost <u>homeless</u>, apoi a găsit de lucru ca îngrijitor la o echipă de golf.
— Oho, cînd economia americană era în floare... pik! fluieram pe stradă, curgeau ofertele de servici prin toate jurnalele. Acum [pauză] tremuri pentru locul tău de muncă... să n-ajungi <u>homeless</u>...
Și mi-aduceam aminte de tineri, pe care-i văzusem pe la colțuri, cu cartoane legate de gît:
„Familia în nevoie"
„Caut de lucru numai pentru mîncare"
Iar eu, ca un credul, prezumasem că-n America nu există săraci...

— 06.01.91
Par cîteodată nemulțumit de viață, și-atunci nu mai mă interesează nimic. Precum astăzi, duminică, Boboteaza, cînd am lucrat 12 (douăsprezece!) ore... ca niciodată. N-am văzut lumina soarelui! <u>Life is not only work</u>, îmi răsunau în urechi cuvintele lui Eliot.

Pe la 10-11 țîr, țîr telefonul. Teresinka din Moorhead. Avea un accent latin!
— Mi-au plăcut versurile tale, „Brazilian Girl", mă încurajează profesoara de spaniolă.
(Am creat și eu patru poeme în engleză. Patru! Și le-am perindat peste tot, m-am lăudat cît am putut!!)
— L-am scris pentru Dv.. N-ați venit din Brazilia?!
— Păi eu sînt blondă! mi-o trîntește-n nas.
Parcă mi-ar fi dat un bobîrnac peste față!

- O, ce păcat, zic, am crezut că sînteți brunetă... Dar, n-are nimic!!

Trece!!!

- Strămoșii mei, continuă femeia, au emigrat din Iugoslavia, Germania... Eu sînt blondă.

- Înseamnă că sînteți good looking...

- Nu vorbi așa, mă trage Ed de mînecă, ești om însurat.

Cică am o voce plăcută la telefon — ceea ce mă surprinde. (Desigur, de dimineață am fost mai bine dispus.)

Mă cheamă in Moorhead pentru a-mi lua un interviu cu videocamera, precum poetului sovietic Igor Mikhailusenko.

Dar, cercetînd tarifele de avion, aflu că m-ar costa 682$ dus-întors dacă aș pleca în weekendul ăsta, sau ~~550 în~~ weekendul următor. Un bilet este cel mai ieftin dacă-l cumperi - prin rezervare - cu o lună înainte.

Iar timpul de zbor: în jur de $5\frac{1}{2}$ ore, schimbînd avionul în Minneapolis.

-07.01.91

Preotul M. se plînge lui David, la „Tolstoy":

-~~Mister~~, m-ați adus în deșert și m-ați lăsat aici! De ce nu-mi dați bani să mă înapoiez în țară?

Alt ins, plecat de patru ani de-acasă, a stat vreun an prin Australia, spune că și-a pierdut răbdarea să mai aștepte încă un an după acte, vize, pașapoarte pentru a-și vedea soția și copiii.

Era cu moralul la pămînt...

Și-n timp ce unii revin la matcă, alții fug.

(Nu mai am nici o veste de la bietul Mitică din Detroit. Ior fi acceptat americanii cererea de azil politic?)

-08.01.91

America în majoritate e formată din minorități: minoritatea spani-

olă, minoritatea filizinează, etc.
minoritatea românească ...

Am depășit 6 luni consecutive de servici în aceeași companie. În cazul că sînt dát afară, voi primi unemployment, cel mult opt luni, în procent de 40-60% — dacă probez că în acest răstimp caut de lucru dar nu găsesc.

De două săptămîni nici o scrisoare din România. TAROM-ul în grevă.
Anarhie? ce dracu se-ntîmplă în țara aia?

-09.01.91
Aventuri la ASU!
M-am învoit de la servici ultima oră ca să merg la apointmentul cu Dr. Bremner, în Tempe.
Mașina am parcat-o în curbă, pe Forest Street, lîngă campus. Seara, la plecare, am găsit un plic între parbriz și ștergătoare: amendă 18 $!
Secretara Joyce, de la Departa-

mentul de matematică:
-Hi, Florentin! Dr. Bremner te așteaptă în cabinetul său.
Dar întîlnirea nu a fost tocmai plăcută, înscrierea la doctorat rămînînd neelucidată. Universitățile americane, în procent de 90%, sînt interesate de banii pe care-i scot de la studenți — mai puțin de învățătura ce le-o asigură. M-am certat nițel cu advisorul meu „de ce disprețuiți (sau desconsiderați) instituțiile europene de învățămînt?"
Prima întrebare pe care mi-o pusese, firește, era de ordin financiar: „puteți plăti cursurile?"
- Plătește Honeywell, compania la care lucrez.
- A, great! great!
Trei ore de curs pe săptămînă, vreme de un semestru școlar (care semestru înseamnă 3-4 luni!), costă 811$! Dacă ai obținut însă rezidența (= locuire pe teritoriul statului Arizona timp de un an fără întrerupere), pre-

tul scade considerabil: 77 $ óra.

Pentru un doctorat (Ph.D.), mi se pretind [illegible], de la acel Bachelor's Degree [illegible] acordat pentru studiile din țară, încă 84 de credit-ore. M-am revoltat imediat:

– Din programa pentru graduat mathematics: 70–80% [illegible] îmi sînt subiecte cunoscute. Că le-am mai uitat... de acord, au trecut atîția ani!... am stat în lagăr [illegible]!... Dar: le-am studiat – am accentuat.

Înțelegător (Dr. Bremner este venit din Anglia), a hotărît să-mi transfere niște credit-ore (maximul admis de regulament fiind de 30). [illegible]

Redactarea tezei de doctorat și cercetarea individuală (făcute acasă) [illegible] însumează alte 24 de credit-ore. Ar mai rămîne încă vreo 30, deci cam 2–3 ani de [illegible] cursuri.

Dr. B. îmi propune să mă înrolez ca student full-time (= peste 9 credit-ore), abandonînd slujba, oferindu-mi un post de asistent (algebră și/sau teoria numerelor). L-am refuzat politicos din aceleași motive... financiare! (plătit de două ori mai prost în învățămînt decît [illegible] în computere)...

Aștept ca se ghimpi decizia numărului de credit-ore transferabile...

– 12.01.91

Nu mai am timp să-mi scriu jurnalul, viața e prea repede!

Se succed evenimentele [illegible] cu viteza fulgerului, mă bulversează, îmi schimbă direcția la 180°.

Așadar, revista [illegible] pregătită de prieteni cu discreție, a apărut. Și se numește, destul de măgulitor la adresa mea: „Smarandache Function Journal". Nu știu în ce măsură funcția η, pe care am publicat-o acum zece ani(!) dar o aveam în manuscris încă de student:

$\eta(n)$ = cel mai mic număr întreg al cărui factorial se divide

la n,
va interesa lumea matematică de mîine??

- Îl știi pe Ali? Ăla negricios, pitic, cu părul rar... [redacted] precizează Nicoară.
— Cum să nu! [redacted] răspund. A fost vecinii de cameră în lagăr cu mine. E turc din Bulgaria.
- A omorît un om.
- Pffff! Eu nu-l știam așa violent.
Reia Nicoară:
- A avut un pistol... de unde naiba?... Cu bulgarii... ei nu se-mpacă bine, turcii ăștia... Stătea la Camellot cu ceilalți. Un [redacted] tip din Sofia [redacted] venise-n vizită pe la un [redacted] amic refugiat. Neavînd unde să doarmă, ca să nu plătească la hotel, l-au dus bulgarii în cameră [redacted] cu Ali unde era un pat liber. Probabil că s-au certat... ori, ce s-a-ntîmplaaat...
Ali s-a luat după el cu mașina... lucrase la Fry's ca măturător, ștergea praful pe rafturi... pînă [redacted] și-a cumpărat o mașină de ocazie...
L-a urmărit, [redacted] dar, cu mașina pe bulgar, iar la un stop s-a dat jos și l-a împușcat în cap prin geam. A arătat la televizor. După-aia a fugit. Îl caută poliția...

Uneori mi-e greață, mi-e rușine de camp.

Jurnalul I și II, de pe noul continent, constituie doar prima impresie despre America, acest paradis diavolesc.

Dacă în țară mai trăgeam mîța de coadă la centrul de calcul, aici am [redacted] muncit pînă-am transpirat de frică să nu mă dea patronii afară

-13.01.91-
V. Frunză: „Încet, văd, lucrurile s-au aranjat. Vei avea un cer senin și frumos de acum înainte
Ceea ce eu nu cred, dar trec cu vederea...
J.P. Micouleau: „Persuadé que vous aller réussir en terre américaine

vous, le franco-roumain!"
Nea Faruk, tătar din Dobrogea, emigrat în Welland (Canada):
„Unii sînt şocaţi de ce văd la primul contact dar după scurt timp începe zbuciumul (...) După ajungerea la destinaţie în SUA lupta cu viaţa. Poate unii din români care au venit din Turcia s-au încadrat în muncă, dar ce fac acei care nu ştiu să spună [în engleză, n.a.] cum îi cheamă (...)
Floriné, ştii bine că este criză de muncă atît la tine cît şi la mine (...) Unii chiar localnicii încep după martie (...)
Florinel de la alţi tovarăşi nu prea am veşti. Deoarece le e ruşine să-mi spună că stau pe banii guvernului."
Şi termină astfel: „Cu toate că nu sînt creştin dar am ajuns la concluzia că Revelion şi Crăciun mai frumos ca la români cred că nu există nicăieri."

¡Prima scrisoare în spaniolă! O [redacted] compus cu dicţionarul [redacted] pentru Teresinka. ¡Ce mutră o să facă văzînd-o!
¡¡Desigur, scuzăm greşelile de gramatică!!

Scriitorul Paul Courget îmi vorbeşte despre o <u>revoluţie neterminată</u> în România,
iar Centré d'Etudes et de Recherches Poétiques Aquitaines mă botează (fără să-mi cumpere cămaşă!) Florestan, ca-ntr-o operetă celebră.

-14.01.91
O mare înfrîngere astăzi, care mi-a rupt inima: Dr. Bremner m-anunţă [redacted] că nu poate să-mi transfere mai mult de 6-9 credite pentru studiile [redacted] din România. Ca să-mi dau doctoratul aş [redacted] avea nevoie de încă 51 credite (ore), ceea ce ar însemna vreo 4-5 ani de [redacted] cursuri!
I-am răspuns [redacted] obraznic, urît
- I don't [redacted] <u>waste</u> <u>my</u> <u>time</u> <u>and</u> <u>my</u> <u>money</u> <u>for</u> <u>nothing</u>!
Doar că nu i-am zis <u>mă</u> <u>piş</u> pe <u>diploma</u> <u>voastră</u>, eram în stare, [redacted] dar nu ştiam în englezeşte.

Atîta dispreț arată americanii pentru universitățile străine! Doar ale lor „contează"!
Mi s-a spart și visul acesta... doctorat, profesor la universitate ... aleluia!! Am plecat din România cînd nu trebuia. Am revenit în România (din Maroc) cînd nu trebuia. Întotdeauna m-a ocolit binele...
Acum mă pătimesc prin altă lume, înghițind minciuni americane ... Am fost duși de nas pe cînd eram în țară: că-n Occident e pe dracu și pe lacu'!... E, dar pentru cine are bani.
O nenorocire nu vine niciodată singură. O mai aștept și pe-a doua. Sînt nerăbdător!!
Deja îmi ▬ devine suspectă întîrzierea familiei. TAROMul nu mai circulă, vești nu mai ajung...

VĂD CUM MĂ RATEZ
ȘI N-AM NICI O PORTIȚĂ DE IEȘIRE
Victimă a birocrației comuniste, victimă a birocrației capitaliste.
O viață plină de eșecuri, de încercări zadarnice

-15.01.91
Corduneanu ofuscat la telefon de apariția revistei editată de colegii mei cu probleme de matematică. ▬ ▬ O consideră concurență? Ar fi vrut ca „Libertas" să ▬ rămînă singura revistă matematică de exil ▬ a românilor?
Aflu că Titu Andreescu se află în Chicago. Maică-sa, cetățeancă americană, a trăit în România un timp, apoi a revenit în SUA. Titu, prin urmare, a obținut repede rezidența. Mi-l amintesc la o întrunire matematică în Craiova, cînd o profesoară l-a întrebat:
-De ce nu vă însurați, D-l Andreescu?
-Dacă nu mă ia nimeni!! a răspuns ironic.
Ca și mine, se zbate pentru înscrierea la doctorat. Cînd a auzit de la Corduneanu că durează 3-5 ani... să se ia cu mîinile de păr!

Topo ▬ s-a-ntors din țară. Am alergat curios să-mi

M-am plîns că mă simt rău, fără prieteni, familia îmi este obstrucționată în țară de către oficialitățile americane (Bush îl imită pe Ceaușescu în neacordarea de vize), izolat, colegii de muncă mă depreciază fiindcă vorbesc prost engleză, îmi rîd în nas...
Astăzi l-am rugat pe Pascal să se intereseze de posibilitatea obținerii vizei de emigrare în Franța (plus profesorat, continuarea studiilor). Cînd îmi sosește familia, vom decide împreună încotro s-o luăm.

Topo:
- în România o debandadă și-o delăsare totală; nu mai muncește nimeni; o țigănime pe toate străzile în București; toți cu bișnițuri mărunte; cozi la portocale verzi și banane; rafturi goale;
un ziar costă 15 lei, dar ca să afli adevărul trebuie să le citești pe toate!
lumea vede în rege marioneta occidentului; Iliescu pierde teren din zi în zi; actuala conducere nu e interesată decît să se ghiftuiască;
Rațiu și Câmpeanu nu fac nimic pentru țară, se luptă pentru gloria individuală; singurul care a investit valută în România este Ion Țiriac, neavînd pretenție la nici o funcție politică;
securiștii au fost schimbați dintr-un oraș în altul ca să nu-i linșeze populația;
Petre Roman cumpără AIRBUSuri din Occident [am citit și-n ziarul scos de Honeywell „Pride"], iar poporul n-are ce mînca (se vorbește pe la colțuri că occidentalii l-ar fi mituit bine, omul încercînd să se capătuiască iar pe urmă să dispară din România!)...
prietenii lui Topo îl priveau ca pe-un zeu picat din cer la Ploiești: inginer, America, dolari, călătorie cu PAN AMERICANul (TAROMul se desființase, oricum!)...; doi foști colegi i-au dat rezumeurile, dorind să lucreze la firme americane (slabe speranțe!);

rudele curioase: „cum e pe-acolo?"...
– Eu în America nu trăiesc, termină Topo, doar fac bani. Fiindcă toată ziua nu știu altceva decît muncă și casă. Du-te, vino.

Lenuța e muncitoare electronistă la Honeywell. Așteptînd la bancă, îmi vede în mînă ziarul „Lumea Liberă". Se făcuse coadă pe-un rînd serpuit.
– Sînteți român, nu-i așa? Tresar...
Și-apoi:
– Veniți pe la noi! E și soacra din România. Copilul. Soțul. Veniți pe la noi, se roagă.
Și simțeam cum singurătatea și izolarea îi apasă ca pe mine.
– Veniți pe la noi!
Nevoia de prieteni, de cunoștințe cu care să împarți un necaz, o bucurie.

„Veniți pe la noi!", îmi răsunau cuvintele ei, parcă trăgîndu-mă de mînecă, implorîndu-mă: „Veniți pe la noi! E și soacra din România. Copilul. Soțul"...
– Stăm aproape de Dvs. Pe Bearsley, la Crossward Apartments.

Puteți merge pe jos. De ce nu vreți să veniți? Duminica ne ducem la biserică. Se strîng pînă la 70 de persoane. Noi sîntem penticostali. Vizitați-ne cînd vreți Dvs. Vă așteptăm.
I-am dat ziarul, ca unui om de care ți-e milă, deși eu mă aflu într-o situație mai jalnică decît familia Lenuței.

Cum inventează comersanții americani tot felul de taxe, ce se adaugă prețului afișat (Sales Tax, Basic Service Charge, etc. și etc.) Îți stă mintea-n loc! Niciodată nu știi costul real pînă n-ajungi la cassă și-ți face vînzătoarea socoteala. În general trebuie să te aștepți la un surplus de pînă la 10% din valoarea etalată a obiectului.

Mă întrețin cu Alex, evreu din Leningrad:
– Am venit dintr-un oraș cu mare cultură într-un desert cultural!
Își varsă omul năduful.
Alex participă din joi în paști la întrunirile comunității sioniste din

Phoenix. Cică șefii șmecheresc banii! Odată, el s-a ocupat de un ins, nou sosit, să-l [redacted] învețe să șofeze, l-a dus la examen de și-a luat carnetul... Iar cînd, din întîmplare, [redacted] s-a uitat într-un registru, a [redacted] constatat cu stupoare că altul decontase banii pentru benzină și [redacted] acel altul figura cu numele c-ar fi făcut comisioane pentrul noul sosit.

Alex se plînge că n-are timp să mai citească o carte (lucrează cîte zece ore pe zi), amestecă alfabetul chirilic cu cel latin (după zece ani de America nu mai știe să scrie rusește!), nu are habar nici de idiș nici de ebraică, și nu vrea să se stabilească în Israel.

Chestiune tabu în SUA: nu ai voie să zici unui negru că e negru [atunci să-i spui că e alb?!], unui chinez că e chinez etc. (considerată ca ură de rasă, dar în același timp contribuind la [redacted] omogenizarea acestei populații heterogene).

De unde provine această răceală a poporului american? stau și mă-ntreb.

[redacted] Oficialitățile sînt conștiente. Pe locuri de muncă se încearcă socializarea lucrătorilor: [redacted] cîte-o masă colectivă într-un local mai rar o excursie în grup...

Altfel: n-ai cu cine merge la un film, n-ai cu cine bea o cafea sau ieși la o terasă, n-ai cu cine schimba o vorbă. Fiecare le știe pe-ale lui și e preocupat numai de [redacted] el însuși.

Cei mai mulți emigranți cu psihicul stau rău.

Joaca electronică a băieților:

Hans: oKy doKy
mister little florentin
i see how you are!
funnnnnnnnyyyyyyy

!!

– 16.01.91 –
M-am înscris la doctorat sub lovi-

turile de tun ale ▬ de-
clanșării războiului din Irak.
De unsprezece ani m-am tot căznit, dar mi s-au pus ▬ numai piedici (comuniste). Iar tocmai acum, acceptat fiind, am nivelul de cunoștințe ▬ extrem de scăzut!

Mitică și Marcel, după două luni ▬ de ședere în SUA, au primit dreptul de muncă.

-17.01.91 ▬
În șase luni mi s-a mărit ▬ salariul cu 3%.

Înscrierea ▬ la doctorat n-a fost mare scofală. Am plătit 836 $ ca non-resident pentru trei credite. Dr. Andrew Bremner din Anglia mi-a recomandat ▬ să urmez cursul profesorului E. Ihrig : Basic Algebraic Geometry, după cartea cu același titlu de Shafarevich. Așadar, am venit în America pentru a studia matematică... rusească!

De două ori pe săptămână, (51)
▬ martea și joia, până la mijlocul lunii mai, frecventez cursurile universității de la ▬ ora 10:40 până la 11:55, clădirea PS (Physical Science), clasa A309.
Partea nasoală e cu programul:
▬ mă scol la 6, la 7 sînt la servici, plec la 9:30 cu mașina către Arizona State University, conduc o oră pe freeway cu viteză nebună (de nu m-ar lăsa ▬ fordul în pană!), asist la curs, din nou conduc o oră pe freeway înapoi la servici, lucrez în continuare de la 1 la 5:30 pm.
▬ Lunea și miercurea programul de muncă durează 9 ore: între 7 am – 4:30 pm. Săptămînal trebuie să însumez cel puțin 40 de ore ▬ la companie.
Prima oră de curs nu s-a ținut: profesorul fiind plecat la un congres în San Francisco. ▬

În campus am cumpărat de la Book Store manualul lui Shafarevich, publicat inițial la Moscova, tradus apoi de Springer-Verlag: 32 $.

Dr. Bremner afirmă, despre culegerea mea de probleme nerezolvate, că are întrebări dificile.

Ce-or zice rudele în țară? Bă, ăla sparge avioane în America! S-a-nscris la doctorat, publică lucrări ... Vede-o matematica... de stă mâța-n coadă!!
Iar eu am uitat totul, și mă orbesc la lumina veiozei pe manuscrise, tratate ... Stors de vlagă. Revistele mari nu mi s-au deschis, public doar în cele mici.

Lotzi la telefon:
n-au de lucru, produsele nu se vînd, doar 2-3 zile pe săptămînă e chemat la slujbă;
Tibi e disperat, nu găsește loc de muncă iar școala de șoferie pentru truck-uri începe abia în aprilie ...
criza economică se accentuează.

Dacă Saddam este dictatorul Irakului, Bush se vrea dictatorul lumii. Toți să se-nchine în fața lui, să-i îndeplinească voile!
– O să vină Bush bușit din golf, zîmbește Nicoară. Și-a atras ura atîtor țări. Chiar americanii demonstrează împotriva lui.
În Phoenix aveau pancarte:
„Nu dăm sînge pe petrol!",
„Nu lăsați Israelul să ne-mpingă în război!"...
Pe guvernatorul Arizonei, care a votat pentru război, l-a cam durut undeva de cererile mulțimii. Nici măcar n-a ieșit afară să vorbească.
Îi zic lui Ed:
– Ce folos că la voi dreptul de întrunire e garantat, dar... conducătorii rămîn surzi la doleanțele poporului?
Națiunile Unite pretind că eliberează Kuweit-ul, dar de fapt îl ocupă, așa cum au procedat rușii în '44 cu Basarabia.
Va însemna, pentru Statele Unite

războiul din Golful Persic un al doilea Vietnam?
Dar, cine-s în fond luptătorii americani?
- După absolvirea liceului (high school), [redacted] accesibil întregii masse, elevii americani au trei alternative: urmarea unui college (university), înrolarea în armată sau [redacted] institutii militare, ori începerea unor slujbe [redacted] mărunte (prost plătite). La college merg doar elevii bogați, [redacted] costul educațional [redacted] atingînd per total [redacted] 20 000 $! [Mai există și excepții pentru elevii (studenții) foarte buni, care primesc burse.] Învățămîntul militar este gratuit. [redacted]
De aceea, elevii fără bani aleg această alternativă, înrolîndu-se voluntari pentru 1-2-4 ani. La terminare pot urma [redacted] orice college, taxele fiind plătite de guvern.
În concluzie, [redacted] Lisa, declară săracii luptă [redacted] acum în golf, iar bogații sînt cei care i-au trimis.
Pe vremea Vietnamului, mulți tineri americani, pentru a nu fi trimiși la război, fugeau în Canada sau Mexic.

La radio se [redacted] comentează războiul ca un meci de fotbal! Ofensivă ... Defensivă ...
Aflu că Iraqul a făcut cadou Israelului cîteva misile! Dacă sare toată lumea arabă va începe al treilea război mondial.
De ce Bush n-a dat ultimatum Israelului să se retragă din teritoriile palestiniene ocupate, sau Angliei să [redacted] se retragă din Irlanda de Nord? Aici a închis ochii „domnul președinte" al lumii.

- 20.01.91
Telefonat în România, la ora 4 dimineata:
- Ely a primit check-ul de 100$
- [redacted] la Bălcești n-au ajuns medicamentele! (mai mult de trei luni au trecut de la expediere)
- copiii sînt sănătoși (Mihai [redacted] e trist, Gabriel vesel).

-28.01.91

A trecut o săptămînă din viață, (mai) m-apropii de punctul final...(?)

Am rămas de căruță cu jurnalul, timpul mă omoară. Alerg toată ziua, nu mă simt în formă, seara cad frînt de oboseală.

Marți din nou în Tempe. Și iar n-a venit profesorul! Nici un anunț, nici nimic. M-am făcut foc de mînie! Ce mai organizare la universitatea lu' pește! Pe secretară am amenințat-o că-mi retrag banii plătiți (836$!), dar am aflat că n-am dreptul decît la 80% din sumă.

Miercuri, în sfîrșit, asist la prima lecție într-o universitate americană. Un curs infect! Profesorul, cu cămașa scoasă din pantaloni, rîdea brusc de unul singur, scria pe tabla aiurea, ștergea cînd nu trebuia, se-nfierbînta parcă-ar fi dat cu sapa apăsînd pe cretă, sărea de la o idee la alta...

Șase studenți, dintre care doi cu părul alb!, și cu mine șapte. Unii copiau de pe tablă, alții priveau doar. Un tip din prima bancă stătea cu picioarele pe catedră.

„Din fericire", mi-am zis, „am carte după care să-nvăț (tradusă din rusă): Shafarevich, altfel pierd vremea de pomană, și dacă mai pun la socoteală cele două ceasuri irosite dus-întors pînă la universitate, plus benzina consumată (5$ zilnic)... n-am făcut nici o scofală!"...

Dumnezeul nu este drept cu mine, Dumnezeul nu există! Prea multe manuscrise am pierdut prin poștă, prea multe colete...

Biblioteca Noble în Tempe.
Sînt așa de multe reviste și cărți de matematică... încît te descurajează. Niciodată nu poți fi la curent cu toate!

Inflație, din luna lui februarie, la poștă: 10-15%.
[redacted] din golf atîrnă greu pe umerii (conflictue) poporului. Se prevăd taxe de război. Economia este în continuă scădere. (Petrolul?)
Națiunile „unite" nu vor învinge niciodată definitiv în Iraq. Mereu vor fi tulburări în interior.
Superputerile pierd din forță, iar o țară mare nu mai este în stare să comande alteia mici. Dovadă că Saddam nu se teme de America. Ba, culmea ironiei, îi mai și atacă (pe „aliați") în Arabia Saudită! Parcă: la miștoo!!

Lecții de... chineză (!) [redacted] Scrierea [redacted] figurativă... mi-o explică Alice, cît e ea de mică, dar cu părul foarte negru și lung pe

pate, energică și serioasă. Alice e născută în New York din părinți chinezi.

大仔 înseamnă „copil mare", și-mi [redacted] arată de ce;

我爱你 înseamnă „te iubesc" — primul grup de caractere [redacted] înseamnă „eu", al [redacted] treilea „tu/pe tine" iar cel din mijloc verbul „a iubi"; se pronunță, aproximativ, ngô ainé (cam din gît și nazalizat).

Vineri: Teresinka Pereira, înarmată cu o videocameră aterizează pe Sky Harbor International Airport, din Phoenix, la 11.45, terminalul 3, cu NorthWest Airlines.
Las mașina în parking lot (80¢ pe ½ oră).

Nu o cunosc pe poeta brazili-
ancă și editoare a „Internatio-
nal Poetry" din Minnesota. La te-
lefon îmi spusese că ● va fi îmbrăcată
în verde.
Scriu pe un carton mare numele
ei, și aștept spre ieșire. Din ca-
uza războiului, ● este interzi-
să pătrunderea pînă la poarta 23
unde sosește avionul. Americanii
se tem de acte teroriste din ● cauza
● arabilor.
Ce să-i vorbesc ● în fața apara-
tului de filmat? Cuvintele nu se
legau, mă bîlbîiam ... îîî... îîî...
vocabularu-mi de limbă engleză
fiind extrem de sărac! Voce mo-
notonă, înceată.
Primul interviu filmat pe care-l
dau. În parcul ● universi-
tar din Tempe, în parcul de pe Bears-
ley cu 19th Ave., în apartamentul
meu din Rose Garden. 60 minute
de înregistrare. În final: am citit
cîte un poem în română, france-
ză, și engleză.
Terésinka lucra la traducerea în
portugheză a unor poeme pe care
le aveam în versiune franceză.

La plecare mi-a declarat că
este... marxistă! Ultima discuție (56)
cu ea, din aeroport, înaintea
decolării spre Fargo (MN), m-a tul-
burat. Aveam impresia că mi-as-
cunde mistere...

-31.01.91
Decizie bruscă de-a-mi schimba
locuința (pentru a patra oară în
decurs de zece luni)! Dar ce greu
mi se pare!
Ed și Gordon au adus ● truck
-ul, Mike și-a pus mușchii la
contribuție. O parte din lucruri
le-am transportat ● în garajul Lisei, alt
în Scottdale la Mike — unde
voi rămîne pînă luni.
Complexul „La Miradora", pe
Bell Road cu 19th Ave., aproape d
școala unde intenționez să-l ●
înscriu pe Mihai („Constitution E
lementary School"), deoarece are
program special de ●
predare a limbii engleze pentru ●
copiii de emigranți.
Și din nou viața mi se pare
grea, nesigură, solidară...
Familia: cînd vine, cînd nu vine.

Deja m-am făcut o dată de băcănie: directorul de la „Tolstoy" m-a anunțat că există o rezervație de bilete la Pan American Airlines pentru Ely și copii. Telefonez în țară (12 noaptea la Craiova), îmi spune socru-meu că ei nu știu nimic!! Chuck [redacted] tipărise deja fluturașe să invite colegii la o petrecere în casa lui, chemase și-un ziarist de la „Pride"... [redacted] În ultimul [redacted] moment aud că familia mi-a fost reprogramată pe 20 februarie, iar mama îmi scrie că Ely nu se arată prea încîntată de venire, amînînd din cauza războiului.

Cumpărat un computer IBM compatible („Packard Bell"), 80286, 80287, 2 megabites of R.A.M. [redacted], EGA video board, EGA monitor, 24 pindot matrix (printer), DOS 3.3, expansion slots 8-9, [redacted] a parallel port and two serial ones, 40 megabites hard disk ... Total 1250 $.

Răspuns la întrebările Dr.-ului Șerban Andronescu: (57)

My religion: orthodox.
My political orientation: to promote in the world the Romanian Culture!

O scrisoare din New Jersey, [redacted] circulară:

God bless
our men and women serving in
the Persian Gulf,
and God damn
the politicians who put them
there.

Dacă nu cîștigă războiul cu Iraq, America se face de rîs! Ce [redacted] mai putere care nu e-n stare să-nvingă nici o țară subdezvoltată?!

Mă mențin pe linia de plutire la servici: satisfăcător.

-05.02.91

Am o stare de nemulțumire generală — mutat împotriva voinței mele... Chuck a insistat.

Chiria mărită la 380$ lunar, distanta de Honeywell : 3 mile (nu mai pot veni pe jos), plus un zgomot permanent de la motorul de încălzit apa din piscină...

Mi s-a urît notînd în jurnal că merg la dentist. Monoton, dureros, și foarte scump.
Dar astăzi a fost ultimul appointment.
(Sper!)

-06.02.91
Jacqueline zice că n-am mutră de american.
- Păi de ce?
- Pentru că n-ai mutră!!
Jacqueline este o negresă cu ochi verzi. Dracu a mai văzut pînă acum negresă cu ochi verzi! Poartă, bănuiesc, lentile de contact (care se aplică direct pe cornee). Măritată, dezmăritată, iar măritată, iar dezmăritată... nici ea nu știe cum mai e!

Plătesc într-un fel că sînt aici: n-am un cerc social în care să mă-nvîrt...
Americanii toată ziua mănîncă și se uită la televizor!

Ce bine e cu program flexibil la servici: mi-a fost greu să mă scol la șase, cînd a sunat ceasul, și-am mai dormit o oră!
Desigur că ora pierdută va trebui s-o recuperez în cursul săptămînii.

Inventez o nouă limbă, sau ce dracu?
Privind prin caietul de notițe, adnotat în grabă:
„tel. apartament: cortine, apa keeps running";
„ask authorization de la B. to publish ceva";
etc.

Invitat de Moorhead State University (Minnesota) pentru a citi... poezii! Unde era marele poet... și eu n-aveam habar! Nu de-altceva, dar îmi crapă obrazul de rușine să fac pe recitatorul în fața studenților! Întotdeauna m-am fîstîcit pe scenă. Și-apoi:

eu nu sînt poet, deşi ▬ compun
poezii. Uneori scriu ▬ fiindcă n-am ce face,
alteori ▬ fiindcă-s nervos...
M-apucă, -aşa, un tremurici pe
condei... Şi vorbesc cu mine
singur, că nărodu', ba mai
umplu şi hîrtia cu murdării
sufleteşti... O fac pachet şi-o
trimit altora s-o citească (eu
nu mai revin asupra textelor
vechi)...
Teresinka gustă metaforele,
▬ cică-i place lirica „florentină" (eu mă mir ce-o fi
găsit deosebit în versurile mele ▬
comparativ ▬ cu ale confraţilor!).
În orice caz: ▬ cum drumul (427,50$ dus-întors), cazarea, şi masa vor fi suportate
de universitate — mă duc.
Măcar ▬ vizitez ▬
două oraşe americane: Minneapolis şi Fargo. Dar mi-e teamă
să nu mă fac de rîs.
La interviul trecut afirmase că
voi ajunge un „poet celebru". M-a
pustiit rîsul, iar faţa mi s-a încruntat: ▬
– Dar ce ţi-am făcut de mă-n-jiuri în halul ăsta? (!)

Familiile, care au cîte-un membru plecat la război (de data
aceasta în Arabia Saudită),
arborează în faţa caselor drapelul american.

Concluziile lui Mike despre şoferul Florentine:
– nu-i place să meargă altul
mai repede ca el
– trece prin stop ca giuleaua
(chiar pe roşu!)
– nu încetineşte la 15-25 MPH
în dreptul şcolilor
– iar, dacă-l ţii de vorbă, îşi
pierdea puterea de concentrare
asupra volanului.

Concluziile lui Ed despre omul
Florentine:
– ▬ i-ar place să stea la
o fermă (deci unde nu există zgomot), să nu muncească, şi să publice lucrări

A trebuit să ajung în America
pentru a mă face scriitor de

limbă [redacted] românească?
Nu mai am răbdare, explodez,
vreau să public o carte ca o
descărcare. N-am timp
de pierdut timpul.

-07.02.91
M-am născut prea tîrziu, voi mu-
ri prea devreme...

- De unde ești?
- Din țara mea.
- Ești hispanic?
- Nu. Sînt... japonez (!)
- Eu nu te cred, după figură...
- Și ce dacă nu mă crezi!

Vizionat la Mike: „Gungun Din", film
inspirat de poemul cu același
titlu scris de Rudyard Kipling...
You are better than I am, versul
celebru al poemului... Gungun
Din, indian lucrînd pentru arma-
ta britanică [redacted], a fost un
erou pentru Anglia dar în același
timp un trădător pentru țara-mamă
India.
Pelicula scoate în evidență doar
prima trăsătură, normal, fiind
producție americană.

-08.02.91
Corduneanu: „Lumea [în România]
este agitată", nesigură, temătoare.
Și are serioase motive."
Toți românii fac politică, nu
mai muncește nimeni!

Ed afirmă că [redacted] nu vrea să ajungă [redacted]
celebru, fiindcă n-ar mai duce o
viață tihnită (lumea grămadă pe
el să dea autografe!).
Am cerut schimbarea datei [redacted]
[redacted] de întoarcere, din Mineapolis
în Phoenix, de pe 18 februarie pe 17,
la [redacted] biletul de avion,
și-atunci NorthWest Airlines m-a
penalizat 75 $. Parcă m-a usturat
în suflet!

Mike își amintește că [redacted] stră-
bunicii lui au emigrat în Statele
Unite pe la 1880 din Rusia Albă
(întotdeauna accentuează Albă,
ca să nu cumva... careva...).
Zice Gordon:

– Auzi, Florentin, tot așa or să vorbească și despre tine descendenții, peste două-trei generații... strămoșul nostru a traversat Atlanticul pe la 1990...

– A zburat cu avionul, zîmbește Mike, n-a mai venit cu vaporul. Și nici măcar n-a văzut Statuia Libertății, pe care Ema Lazarus a încrustat nemuritoarele-i versuri despre emigranți!

Or afla nepoții tăi că se trag din „Dracula"? și iar rîde Mike.

Notez în caiet pe românește, ca să nu înțeleagă colegii, și mă bucur că nu e ▬ prin preajmă nici un românaș să mă dea de gol...

– English! se încruntează Ed la mine. Scrie in English! și pune degetul pe text. English!

Nu mi-e gîndul la ▬ matematici. Degeaba încerc să citesc, că-mi zboară gîndul aiurea. My body may be in school, but my mind is on vacation!

O să abandonez doctoratul, dar mă fac dracu de ▬ batjocură! Or să rîdă și curcile! „Marele" matematician!! Aș scrie un roman, sau aș traduce poeme din franceză: mă-ndeamnă inima.

Pe cînd matematica... a ajuns să-mi displacă. Mihai Ursachi n-a renunțat la ▬ doctoratul său în germanistică, revenind pînă la urmă în țară? Nu de diplome am eu nevoie, în fond!

Mănînc la-ntîmplare, ce se găsește prin frigider, cînd mă-ntorc obosit de la birou: salam, brînză, o ceapă sau usturoi, ▬ lapte, sucuri, fructe...

N-am timp nici să fierb un ou! Barem să prăjesc cartofi... e lucru mare!

Nu mai știu ce-i aia mîncare gătită!

„Only Problems, not Solutions!" titlu sugerat de Eliot — în bătaie de joc!

-09-10.02.91
Stat în casă și buchisit pe cursul de la universitate. Vreme pierdută? Merită oare să-mi sacrific tinerețea mereu studiind? Nu pot trăi și fără doctorat? Ce, tusesc?!
Nici limba nu o stăpînesc bine, iar multe noțiuni le-am uitat complet! Trebuie s-o iau de la capăt. Punct și virgulă.

-11.02.91
Încep să iau avînt, să mă ridic pe verticală?
Acceptat în Who's Who in the West! Extraordinară realizare! Nu pot să cred!! Celebrele dicționare! Mîine, cînd o să-i spun lui Chuck... să vezi ce ochi o să facă! Și tocmai cînd mă consideram „pierdut în spațiu", demoralizat total, o zdreanță umană...
Ah, dacă m-aș fi născut american!

Teresinka îmi trimite poeme numai în spaniolă... Deși nu înțeleg limba (decît unele cuvinte care seamănă cu româna), simt dulceața de trandafir a versurilor și le miros parfumul... A mi Flor, [redacted] dedicație pe care mi-o atribuie în sens ambiguu... „Flor" [redacted], prescurtare de „la Flor[entin]", înseamnă în limba spaniolă „floare".

C.M. Popa: „Deși este omenească dorința revenirii în patrie, să nu idealizezi din perspectiva distanței! Aici, din păcate, nu ești nimeni dacă nu ai cunoscut laurii în străinătate. Poveste veche! Cred că trebuie luat doctoratul, publicat cărți și cîștigat bani, cît mai mulți bani. Apoi, așa cum au apărut mulți români «realizați», se cuvine lansarea în România (vizită științifică, literară, afaceri)."

-12.02.91

Liviu Floda mă sună din New York. Va încerca să organizeze primirea [redacted] pe aeroportul „J.F. Kennedy", [redacted] 18 februarie, ora 6:30 pm, de la zborul RO 303 [redacted] (ROMTRANS).

„I want to be only the poor tree / among the lost simbols" (T. Pereira).

-13.02.91

Se-apropie [redacted] re-întîlnirea cu familia (după $2\frac{1}{2}$ ani!). Sînt agitat. S-a terminat cu burlăcia. Timpul [redacted] liber (?... care de fapt nu există!) va trebui să-l dedic alor mei.
Voi pierde pe linie profesională, cîștigînd pe cea afectivă.

M-a oprit poliția pe freeway. Veneam de la ASU, cu capul greu de gînduri. Profesorul ne dăduse niște probleme pentru acasă (homework), eu le căscălisem repede, din goana calului (n-am timp de nimic... pentru că fac de toate!).
Apoi, Dr. Ihrig m-a pus, [redacted] ca pe-un [redacted] nesilitor, să revin asupra soluțiilor. Ae-ta muncă! Să le dau o formă cît mai riguroasă... În gîndul meu: am scris și eu cum ne mîzgălești d-ta pe tablă, de nu înțelegem nimic!
Mai pierdusem o oră după curs: cerînd [redacted] programa analitică (sillabus) și comentînd greșelile pe care le comisesem (ah, am uitat atîtea...! sînt mai prost ca un elev de liceu!)....
Am [redacted] văzut eu [redacted], prin oglinda retrovizoare, că se ține un polițist scai de mine... dar am crezut că-și [redacted] drumul lui vede de
Cînd colo: se-apropie de fordul meu și-mi face semn să trag pe dreapta. „Bă, ce [redacted] naiba s-a-ntîmplat?"
- De ce n-ai semnalizat [redacted] cînd a[i] [redacted] schimbat liniile?
- Ba am semnalizat!
- Ba n-ai!
- Ba am!
- Ce dracu, domne, ne faci să alergăm după d-ta trei mile.. Coboară din mașină!
Mă dau eu jos și mă-nconjoară

63

doi polițiști ca pe-un criminal. Nu știu ce-mi venise să bag mîna-n buzunar. Imediat s-au repezit la mine, crezînd că ███ port pistol.
Zic:
- Eu n-am bani de-ajuns ███ nici pentru ziua de mîine... în final
Mi-au dat ███ un advertisment... așa, ca să fie...

-14.02.91
Accident de mașină. Iată că n-am scăpat! Mă grăbeam pe 19th Ave. să nu întîrzii la birou. Merg cam repede, nu sînt atent, mă gîndesc cu totul în altă parte... sînt obosit, surmenat chiar... M-am băgat în prea multe, și ███ mă văd depășit...
███
Nu mi-era de-ajuns c-aveam atîtea probleme pe cap!... Acum: accidentul!
Am muncit duminici, sîmbete, overtime ca să-mi cumpăr mașină... și-ntr-o secundă am făcut-o zob!

███
În cealaltă mașină: o femeie. Vina a fost a ei (poliția i-a dat ticket), dar eu puteam să evit. N-am simțit șocul — îmi pusesem centura de siguranță. ███ am rămas fără mașină, însă!

Pe cît de greu ███ agonisisem banii, ███ atît de ușor i-am pierdut! Din nou sărac... Reparația costă 2500$, în vreme ce eu am cumpărat fordul cu 1300$!... Agențiile astea de Asigurare sînt organizații de înșelat lumea! ███
███
Bune doar să tragă bani de la clienți, dar nu ███ și să plătească în caz de accidente!
Cum s-a întîmplat nenorocirea: aproape de Rose Garden Road, ███ ███ un Chevrolet a întors la stînga ███ ███ în fața mea la 2-3 pași. Am izbit cu putere... ███ Imediat au sosit gardienii de la Honeywell, au anunțat prin radio poliția... Femeia a leșinat.
- Asta-i viața americană, zice

Ray, consolează-te că putea fi și mai rău! Dacă te-alegeai cu capul spart sau oasele rupte?

Ali, care-a ucis un bulgar, s-a predat poliției în Washington D.C. Terminase banii, de angajat nu se putea angaja deoarece figura în computerul CIA-ului ca infractor iar — prin social security number, atribuit în mod unic fiecărei persoane cu drept de lucru în Statele Unite — putea fi depistat imediat.

Ziarele și revistele americane put de reclame.

-15-17.02.91

Nicoară participă la demonstrația anti-război din downtown, între orele 3-6 după masă, cu o pancartă mare, pictată de el:

„A ucide un om înseamnă o crimă,
a ucide 10 000 înseamnă... politica externă!"

În jurul orei cinci mă duce la aeroport: terminalul 3, zborul 108 până la Minneapolis; aici schimb avionul: zborul 596 către Moorhead.

Așadar, invitație oficială! Mă umflăm eu în pene...

O splendoare să vezi noaptea din avion orașele americane! Oceane de lumini! Minneapolis... Moorhead... Lângă mine: o educatoare din nordul Minnesotei îmi povestea despre biserica baptistă. Iar eu mă văitam întruna c-am rămas fără mașină...

— O să mă rog pentru tine, mă consolează. Scrie-ți numele...

Zăpada și frigul din Fargo/Moorhead mă înviorau. Arborii goi pe străzi, și liniștea orășelului mi-aminteau de Europa, de România mea lăsată undeva în urmă.

Teresinka m-a întîmpinat la aeroport. Purta un palton îmblănit, albuiu. Mi-adusese mănuși, pardesiu, și o căciulă să îmbrac. Eu veneam de la căldură, și nu-mi luasem măsuri preventive.

Sîmbătă, la ora locală 11 (în Phoenix era 10), o clasă plină de studenți (vreo 30-40) m-aș-

tepta. Am fost surprins, mai ales că nu pregătisem nici un discurs (fără să mai pun la socoteală *exprimarea* în engleză: anevoioasă, poticnită, confuză). Moorhead State University.
Teresinka Pereira m-a prezentat așa de elogios, că mi-a fost mie rușine! Parcă aș fi reprezentat România, ori aș fi întruchipat cel mai mare poet român contemporan!
Da' de unde!! Pe mine în țară nu mă cunoaște nimeni — sau *nu vrea* să mă cunoască!!...
Am vorbit mai mult despre emigrare (în corelație cu literatura), dar le-am atins punctul sensibil fiindcă destui [redacted] auditori pățiseră la fel (fugă, lagăr, [redacted] mizerie, vize) din Mexic, China, Corea.
Dr. Mary Johnson, de la Departamentul de Franceză, preda chiar literatura [redacted] din sec. XX. Îi aprecia pe marii români-francezi (Tzara, Ionesco etc.).
S-au citit traduceri în spaniolă,

engleză, franceză, și-n final eu: în română!
M-au pus să le dau autografe pe placheta *Inventario del General Malo*, pe care-o scosese T. P. în cadrul universității (100 de exemplare). Nici nu știam ce să le scriu... :
„Mi amigo Alvaro [un mexican-indian],
yo te ofresesco esta libro en memoria del nuestro parecido emigración ... / 16 febrero "...
[redacted] ~~M-au~~ filmat „~~conferința~~", ne-am tras în ~~poze~~, prelungit și-am [redacted] sărbătoarea la un restaurant.
Mai tîrziu am [redacted] studiat înregistrarea: nu-s deloc un bun orator — timid, vocea monotonă și înceată, ~~mă~~ [redacted] pierd, sar de la o idee la alta...
Apoi am vizionat filme braziliene senzuale (latino-americanii ăștia [redacted] [redacted] fac dragoste toată ziua!). «Gabriela» (cu Sonia Braga, o mu-

latră foarte sexi, și Marcello Mastroianni) după romanul scriitorului Jorge Amado, «Bye bye, Brasil!» «Femeia cu doi soți»...
bînd vin de Madera și ciocnind paharele cu Teresinka: Tim tim! în portugheză.
Deși căsătorită cu un chilian, Teresinka le vorbește copiilor ei în engleză.
La ora cinci venea la masă, invitat, un... român. (Am aflat că existau două familii românești în Moorhead.) Și cînd l-am auzit rostind salut, așa de banal dar deosebit, clar și limpede... m-am simțit deodată în România! S. trecuse clandestin frontiera cu Iugoslavia, îl dăduseră sîrbii înapoi, făcuse 11 luni pușcărie mutat prin trei locuri, scăpase cu un decret, luase la facultate la ASE, depusese cerere de emigrare, fusese exmatriculat din anul I, obținuse viza de ieșire abia după $5\frac{1}{2}$ ani, printre altele participase la întruniri ale cenaclului de poezie condus de Cezar Ivănescu. În prezent: student la arheologie,

sperînd să ajungă să sape prin America de Sud.

Televizorul mergea. La VCR rula o LAMBADA, celebru dans brazilian... voluptos.
...Seara la teatru: „Do black patent leather shoes really reflect up?" după cartea lui John R. Powers, în regia lui James Quinn and Alaric Jans. Comedie despre școala catolică. Am rîs (muzicală) cu lacrimi!
...Duminică noaptea, la doișpe, Nicoară și D-na Tica mă așteptau la aeroport, în Phoenix. Avionul avea întîrziere 40 de minute.

-18.02.91
Telefonez seara în New York: (718)274-2800. Ely și copiii au ajuns, fiind cazați la West Way Motel. Mihăiță privea desene animate la televizor, Siduletul adormise.

Camera 111.
Dimineața următoare erau puși la avion de un reprezentant de la International Organisation for Migration:

New York (La Guardia) 409 Chicago, Chicago 235 Phoenix.
Colegii de servici trimiseseră un mesaj electronic s-anunțe întreg departamentul.
Fiindcă fordul meu se afla la fiare vechi, s-a oferit să mă transporte la Sky Harbor International Airport, cu mașina lui, Bob Dorfman — ziarist la „Honeywell Pride".
Și-aici: reporteri de la televiziune, alți ziariști... Pe mine m-așteptau! M-au luat în focuri: întrebări peste-ntrebări...
Apăruse Nicoară. Apăruse Alice... inginera-colegă (îmi preda lecții de... chineză!)...
Pasajerii de la celelalte avioane priveau insistent.
Îmi dădeau lacrimi... N-aveam stare...

Parcă trecuseră toți, doar ai mei nu apăreau în ruptul capului!
Și deodată flash-uri... Aplauze... Mihai crescuse înalt... s-o ajungă pe maică-sa...
Am dat să-l ridic pe Silviu... a-nceput să plîngă, sărind din brațele mele... Reporterii pe fază... filmau... Primul contact cu fiul meu cel mic — pe care nu-l văzusem decît în poze! Eram pentru el un străin. Se uita la mine și striga ma-ma!... cerînd parcă ajutor.
Două bagaje mari și late constituiau toată averea cu care venise din România familia mea!
Nicoară ne-a îmbarcat într-un Renault.
Seara a mai sosit un ziarist acasă la Nicoară să ne pozeze.
La ora 6:00pm pe canalul 12 și la 9:30pm pe canalul 5 se transmiteau imagini de la aeroport.
Cînd mi-am reluat serviciul rîdeau colegii:

-Florentin, iată-te mare vedetă de televiziune!!

-20.02.91
Două articole, în „The Arizona Republic": Romanian family reunited (pagina B2) de Gail Tabor, și în „The Phoenix Gazette": You're where? Escape, 2-year silence ends in surprise for mom, kids (pagina B2) de Clay Thompson, despre eveniment.
Ziarele circulau din mînă-n mînă, Chuck [redacted] afișase extrasele în fața oficiilor meu și al său. Mă simțeam cumva timorat, mai ales din cauza celor declarate la aeroport: [redacted] chestiuni intime devenite prea publice...

Ely, Mihaiță, Silviu ... ~~flaminzi~~ din România! Cînd au dat cu ochii de bunătățile din ~~Fry's~~ (nici eu n-am gustat din toate!) nu i-am mai putut opri de la banane și portocale și suc de ananas... pe săturate!
-Pot face o poză aici, să le trimit și ălora în Craiova,

că dacă le spun [redacted] n-or să creadă -a zis Ely.
Mihaiță îl urcase pe Silviu în căruciorul pentru cumpărături, și se bîțîia cu el în toate părțile! Se-ncorda [redacted] din toți [redacted] pumnii. [redacted]
Ne îndreptam spre sectorul de mezeluri.
-O, dar parcă vă cunosc de undeva! De unde vă cunosc?? se mira vînzătoarea făcînd eforturi. Aa, nu v-am văzut cumva la [redacted] televizor?
Aceeași poveste [redacted] cînd am intrat la poștă: Tonia, care mă [redacted] știa după figură... client vechi, [redacted] desigur:
-Felicitări! Am citit în ziar. V-a fost greu, nu-i așa?

-23.02.91
Welcome to America, sărbătoare organizată de [redacted] Chuck Clifton, în cadrul Departamentului 5750 de la "Honeywell", pentru familia mea. S-a ținut în casa lui [redacted] (67?? W. Corrine, Peoria) și au participat [redacted] o sută de persoane.

Mihăiță s-a jucat cu Blake, un băiețel de-aceeași vîrstă.
- În ce limbă te-ai înțeles cu el, Mihai?
- În limba copiilor! mi-a răspuns Bob.
Blake îl învăța pe Mihai fotbal american: să lovească mingea cu bîta (!)

Foarte simplu și practic se desfășoară aceste petreceri (<u>pot luck</u>): fiecare invitat aduce cîte un fel de mîncare. Se strîng toate pe o masă. Apoi se servește cine cu ce vrea.
Primirea emigranților în felul acesta nu este o excepție. Nicoară povestește că și în cazul lui, acum zece ani, s-a procedat identic.
M-au umplut colegii de cadouri: haine, încălțăminte, prosoape, ustensile de baie, ceaceafuri, pături, televizor, mese, scaune, lămpi de perete, cărți (pentru copii, dicționare) în engleză, dulapuri, corpuri de bibliotecă, tacîmuri și vase pentru bucătărie, jucării cu grămada (niște ursuleți mari

de care Mihăiță și Silviu nu se despart nici noaptea la culcare!... dorm cu ei strînși la piept)...
Chuck a vorbit nițel în fața microfonului, mi-a dat cuvîntul...
- Visul lui, termina Chuck, era să-și aducă familia de la aeroport cu <u>mașina</u> <u>proprie</u>. Și-a fost destul de aproape de a-și îndeplini năzuința...
(referindu-se la mine).
Dacă n-ar fi avut accidentul...
Mike ne filma...
Păreau toți interesați în viața mea cînd, deodată, Silviu s-a pus pe plîns:
- Ma-ma, mă ba-te Mi-hă-i-ță!...
... Vreo trei zile a muncit Ely ca să pună casa la punct: despachetat, aranjat, împachetat...

-24.02.91
În vizită la Cornel. I-a dăruit lui Mihăiță bicicletă mai veche, cu care umblase fiu-său, Cipi.

Corupție în senatul din Arizona (cum-

părături de voturi). Iată că și aici se măsluiesc alegeri!
Apoi: legiuitori mituiți ca să scoată pravile în favoarea unora.

-25.02.91
Nevasta mă toarnă pe foc să rezolv cu mașina. Caut înnebunit în "Auto Trader" (revistă de 90 ¢), doar oi găsi ceva ieftin (sub 1500$, după puterile mele de cumpărare).

Mitică și Marcel, ingineri automatiști din Craiova, s-au angajat muncitori la o fabrică din Detroit. Mitică și-a cumpărat mașină cu 1000$, a avut un ușor accident — nesesizat de poliție.

Cornel se vaită că fata lui știe mai bine englezește decît românește — deși emigrată la vîrsta de zece ani. Scrie poezii în engleză...
- Să vezi ce cuvinte...! exclamă Cornel la telefon.

Ed îmi servește uneori de intermediar: traduce din engleza mea (românizată) în engleza reală (americană)!

-27.02.91
Chuck, Mike, Ed mă pisează la cap să vorbesc și-n familie — cu nevasta și copiii — englezește.
Căci noi vorbim numai românește.
Lui Dan Fornade:
„Felicitări pentru reușita [=ziarul «Luceafărul Românesc»]!
(Eu traversez o perioadă dificilă: accident de mașină, acomodarea cu familia, criză financiară...)"
Mă uit la studenții colegi, lor nu le e greață: umblă desculți prin clasă, mănîncă în timpul orei, beau citronade... poartă niște pantaloni scurți gen chiloți!
Diferența dintre *înțeleg* și *nu înțeleg* la cursul de matematică este mică! Am obosit și eu, mai dă-mă dracu!! Toată ziua alerg de-mi ies ochii!
De oboseală îmi curge sînge din nas, mă pomenesc așa... din senin.

Topo a fost măturat din corporație. Cînd nici nu se aștepta! A venit supervisorul, l-a anunțat că e concediat, Topo și-a adunat lucrurile de prin birou, și-n cîteva minute s-a trezit pe poartă-afară. Nici preaviz. N-a avut timp măcar să-și ia larevedere de la prieteni.

— Ăștia vor să muncești ca un robot, se enervează. Am avut probleme cu nevasta-mea, suspectă de cancer uterin — pînă la urmă i-a ieșit biopsia bine, și n-am mai obținut același randament la servici... Nu mi-au acordat nici un răgaz...

-Cine s-a aranjat ca lumea, dintre refugiați? îl iscodesc pe Nicoară.
- Eee, oftează caseworkerul de la "Tolstoy", se zbate fiecare ca peștele pe uscat.

-02.03.91
În sfîrșit îmi cumpăr o nouă mașină veche: Volvo 244 DL, bej, 1977 (cam „bătrînă"!), patru uși,

V4, AT, AC, radio, casetofon: 1400 $. Suedeză.
Dar curge pompa de benzină iar portbagajul nu se poate încuia.
Am lipsit șase ore de-acasă, plecat să „probez" cîteva mașini anunțate în ziar la publicitate — fără s-o anunț pe Ely (nu ne-am pus telefon în apartament).
- O să te certe nevasta! zîmbește Dan.
- Am tras o spaimăăă..., se descarcă Ely.
Într-adevăr, dacă mie în America mi se întîmplă — doamne ferește — ceva, familia-mi rămîne pe drumuri... N-avem nici o rudă la care să apelăm, singuri printre străini...

-08.03.91
Prima zi de școală pentru Mihai! Fixasem de ieri un appointment prin telefon la Constitution Elementary School (pe Union Hills Road cu 15 th Ave, cam la o milă depărtare de lo-

cuința noastră). Actele necesare: certificat de naștere copil, adeverință de vaccinuri, ... foaie matricolă din România. Mihai a fost primit în clasa a treia, cu un program intensiv de engleză (de trei ori pe săptămînă). Din fericire: la școală ... mai există elevi români, iar în clasa lui a făcut cunoștință cu Daniel, un alt românaș (care vorbea foarte stricat românește și nu-și mai amintea din ce oraș venise din România acum 4-5 ani).

La ore, Daniel îi traduce lui Mihai. Optsprezece copii sînt în total, fiecare cu băncuța lui.

Mihai mai copiază după Daniel... Exercițiile la matematică sînt ușoare pentru el, dar la probleme nu înțelege textul englezesc. Ely și cu mine stăruim de el să învețe. Ne e greu ... tuturor!

La prînz are pauză de masă, atunci mănîncă la Cofetaria plătind 1 $. ...

Ely îl așteaptă la 2:30, cînd termină ... „domnul" Mihai programul.

73

- Americanii sînt bișnițari, afaceriști, caută să te-nșele! răbufnesc către Chuck.

- Chiar așa, toți? se mișără Chuck. Și cei vreo sută care-au venit la petrecereade întîmpinare a familiei tale ca să te-ajute?!

- 15.03.91

Nu-s deloc protocolar. Din ... graba și lipsa de timp (prea vreau multe ... cît ai bate din palme ... de o lună de zile scriu numai pe plicuri! Telegrafic. Nici mamei nu i-am așternut cîteva rînduri ... /măcar despre viața mea agitată, deși i-am expediat vreo trei-patru scrisori în ultima vreme, dar toate umplute cu poze ... sau decupaje din ziare (parcă mama ar cunoaște ... engleză!... poate englezeasca de baltă vorbită pe la noi pe la Bălcești(!)... dar vede numele meu și știe că trăiesc)...

În același stil nerușinat mă adresez ... lui C.M. Popa, om cu obrazul (și ... condeiul) subțire — nu groase ca ale mele!:

„Primit extras ziar. Foarte mulțumesc

• Trimis jurnalul american azi. Recomandat.
[Voi reveni cu o scrisoare mai detaliată.
... Îmi cer scuze pentru impolitetea de a scrie pe plic...!
Dar nu mai fac față!!]"
Ca să închei cu o paranteză: cred c-ar trebui să-mi cumpăr o secretară(!)

Ely [illegible] îmi critică jurnalul american (nu creează senzații cititorului, e prea brut): [illegible] aș fi produs efect scontat [illegible] — ca scriitor — dacă pe baza trăirilor și a materiei neprelucrate (într-adevăr, scrisă la prima mînă) din jurnal aș fi compus un roman à la Virgil Gheorghiu („A douăzeci și cincea oră", „A doua șansă").
— Titlul ce mai e de carte ["America e paradisul diavolului"], păcălind publicul — care cine știe ce-și închipuie! Dar: dac-o răsfoiește [illegible], s-o scuture puțin...
Noroc cu prezentarea lui C.M. Popa [din „Meridian"], care te-naltă...
— Așa-s nevestele, își critică bărbații!! rîd eu cu noduri.

(74)

— Ce rușine o să-mi fie de colegii de la I.U.G, se lamentează Ely, dacă-or să citească năzbîtiile tale! Claudia, Ovidiu, Doina M. sau Doina P.
[illegible] Fără să mai pui la socoteală că [illegible] vrei să-ți apară jurnalul în Craiova chiar!

Obiecțiile făcute Occidentului îmi aprind paie-n cap! De pildă:
„Sper să am vești bune de la tine. Mai puțină dezamăgire (« dictatura democrației! »). Așa este la început." (Victor Frunză, Aarhus, 8 martie)

Mă bate gîndul să înființez o revistă literară. Idee care nu-mi dădea pace de prin Maroc! În *Le sens du non-sens* enunțasem o „proclamație" literară, abandonată odată reintors în pușcăria comunistă. Și-așa m-au luat în rîs („Ceee, te-ai dus în străinătate să te publici pe tine?... Să-l fi tradus pe Arghezi", mi-a trîntit-o Matei în nas!)...
Mă încurajează C.M. Popa:
„ și aștept un « manifest » teoretic

al mișcării „paradoxiste”, pe care trebuie să ți-o revendici ca prioritate românească în contextul atît de ████ discutatului postmodernism.”

Săptămîna trecută ne-a vizitat o babă rujată pe buze și cu buricul gol. ███ Ținea ███ un coș ████████ ████, pe care împletise o floare, iar înăuntru numai broșurele și revistele cu reclame (junk, zic americanii, pentru a-l ca ██ mă-runcat la gunoi — ██ măturătorii și curățătorii să aibă și ei locuri de muncă!).

Am aflat că baba era de la ████ agenția publicitară Welcome Wagon, care procedează în felul acesta cu toți noii veniți într-un complex de locuințe.

– Și cine ██ plătește această agenție? mă nedumeresc eu. Că nu face mare scofală!

– Cei pentru care se face reclama, îndrugă Mike: avocați, oameni de afaceri, companii private...

Am împărțit colegilor de serviciu vederi românești — ca amintire, aduse de Ely din țară.

Simt că mă depășesc timpurile! În prea multe m-am băgat... (Pînă se va rupe cureaua...)

Curge benzina din mașină. Pompa nu e strînsă bine, dar eu habar n-am. Sînt prost tămîie la motoare! Merg cu ea așa! ████████ ████ Vopseaua e luată ██ din loc în loc. Cînd i-am arătat ██ nevestei ████ ██ Volvo-ul cumpărat de ocazie (al treilea proprietar fiind eu!) a exclamat:

– Care mașină? (Parcarea din fața complexului era plină.) Aia găurită?!

Cu familia ██ acasă, mă simt ca-n România.

Mihai îmi spune că timpul trece prea repede în America, și nu ██ i-e somn deloc seara să se culce. Iar Silviu mă strigă „tată”

ca nume propriu (în loc de Gheorghe sau Vasile), fără a simți noțiunea. Odată mi-a zis chiar „Florine"!

Metoda uzată de feseniști în România (contra-demonstrații, mineriade) e aplicată și de guvernul Bush în America: organizînd mitinguri pro-război, distribuind ecusoane și actijilduri gratuite: "I support our troups" sau "Operation Desert Storm"...
(Extremele se ating?)

Carte poștală - poem către Alain Bosquet: Vous rappellez-vous d'un émigrant à l'infini?

„Pour toi, patrie roumaine", poem publicat de Pierre Paquelier în « La Licorne » (Besançon), unde Ceaușoiul e stigmatizat: implacable tyran, vieux monstre déchu, bourreau.

Într-adevăr, pentru a „cuceri" lumea literară ai nevoie de" bani! Foarte mulți bani.
(Napoleon gîndise drept.)

Pentru Mihai, școala americană e floare la ureche! Zice că n-are nimic de-nvățat!!
Față de colegii săi, Mihai e cumințenia pămîntului. Copiii americani n-ascultă de-nvățătoare se bat tot timpul, ies din clasă în timpul orelor, răspund obraznic. Ca atare, Michael — prenumele său americanizat — primește bomboane și actijilduri drept recompensă.
De cîteva zile s-a obișnuit să meargă singur la școală, ușurîndu-ne pe mine și Ely: părinții. La traversarea străzilor cu trafic intens, în orele de început și sfîrșit de program școlar, există agenți de circulație care opresc mașinile, protejînd elevii.
Ajuns acasă, Mihai nu se mai dezlipește din fața televizorului, căscînd toată ziua ochii la desene animate. Pe canalul

8 se prezintă emisiuni educative „Sesam Street", care nu-l atrag pe domnul Mihai deloc! El vrea doar filme de război, jocuri.

Constitution Elementary School e formată dintr-un complex de clădiri joase, într-o îmbinare pitorească. Dar calitatea învățămîntului e slabă!

La clasa specială de engleză Mihai are colegi spanioli și coreeni.

Ce materii studiază (in the third grade):
- Matematics (Addison-Wesley),
  Telescopes (HBJ Reading Program): lecturi,
  HBJ Health: igienă,
  English (Silver Burdett): ca limbă străină.

Victoria Rotolo (Dolgniuk după primul soț, Mosgovoy după cel de-al doilea) este secretară la Honeywell și poetă. Se trage din părinți italieni.

A publicat în trei antologii lirice ("Great American Poetry Anthology", "New Voices in American Poetry", "Contemporary Poets of America"). Influențată de Robert Frost. Nu trimite poeme pe la reviste literare (numai dacă este solicitată) de teamă să nu fie refuzată. Nu-i place orașul. Și nici versurile cu rimă. Scrie poeme de dragoste, în locuri forestiere, exprimînd emoții. Nu destăinuie colegilor că este poetă ("It's a private question"). Soțul o apreciază. Un editor din Chicago îi acceptase publicarea unui volum de versuri, contra sumei de 5000 $! A renunțat.

Din prietenie și colegialitate i-am tălmăcit în românește trei poeme: Jadie, Somehow, my friend, The brightest star pentru proiectatul meu ~~volum de~~ traduceri din scriitorii (străini) cunoscuți personal.

Mihai e nemulțumit că nu-i acord suficient timp (să mă joc cu el), mereu fiind eu obosit, surmenat.

La fel mă acuză și Ely.

Bush rîde în televizor. America a-n-vins Irakul, și-acum se-n-fruptă din petrolul Kuweitului. A scăzut [benzina] la 1,059 $ pe galon.
Mă mir de ce trupele „aliate" n-au înaintat mai [adînc] în trupul Irakului: să ocupe Bagdadul. Ar fi găsit ele pretext, iar Irakul s-ar fi transformat, pînă la urmă, într-al 51-lea stat american ... în Asia!!
(Totul e posibil cînd ai bani!)
Dar prea bătea la ochi, iar Saddam - ca dictator - trebuie schimbat numai de poporul lui.
[Aceeași politică a [promulgat] Occidentul și-n cazul totalitarismului ceaușist, în timpul măcelului de la Timișoara (vezi declarația lui Mitterand, de pildă).]

Cu Dan controlez uleiurile, de teamă să nu se gripeze motorul. Apoi mă duc la un mecanic să repare pompa. Ridică [insul] mașina pe doi piloni, și se bagă sub ea. 40$ toată afacerea. Îmi lasă numărul de telefon și adresa. Observ că are un nume slav, terminat în ... isko.
— Vorbiți cehă?
— Nu. Bunicul meu.
— Ați vizitat vreodată Cehoslovacia?
— Nu.
— Mai aveți rude în Cehoslovacia?
— Posibil, dar nu le cunosc.
— Mai știți ceva despre cultura, istoria cehoslovacilor
— Nu. Eu sînt, răspunde apăsat, american.

Refugiații sînt foarte răi. Se agață cu ghearele de orice. Viața i-a îndobitocit, revoltîndu-i

împotriva lumii!

Din această joasă categorie fac parte și eu. Veșnic nemulțumit. Opozant și umilit în România; opozant și umilit în America? Dacă publicarea jurnalului, [redacted] care înfierează Statele Unite, îmi va crea probleme, voi cere azil politic în Franța: țară mai liberă.

Ceartă de mahalagist cu [redacted] directorul de la „Tolstoy". Deși [redacted] îi anunțasem de vreo trei-patru ori că Ely are [redacted] appointment la doctor, nici unul dintre casework-ări n-a dus-o cu mașină, în final plecînd eu de la serviciu ca s-o transportez.

– Nu mai vreau să am nici o tangență cu fundația [redacted] d-voastră! [redacted] dondăneam la telefon nervos. Dați-mi banii, că fac singur pe case-work-ărul pentru familia mea.

– Acum? [redacted] răspunsese David, după ce v-am obținut social security number [redacted], v-am înscris copilul în școală...

– Bă, pavem pardon, copilul în școală l-am înscris eu însumi.

Știam că organizații [redacted] din astea au obiceiul să-și atribuie [redacted] pe hîrtie munci nefăcute...

– See you latter! s-a grăbit omul să întrerupă discuția, cu o formulă-clișeu.

– I don't want to see you latter (!) am [redacted] replicat în rășpăr.

O fi gîndit tipul că sînt pe jumătate nebun!

– Pînă ~~a posi nevasta ta~~, [redacted] observă Ed, ai trăit ca un animal. Dormeai pe jos, mîncai numai ouă cu pîine... ~~Trag~~ să intri și tu în rîndul lumii.

–18.03.91

Merit Insurance caută să mă înșele, din cauză că nu vorbesc [redacted] bine engleze și nu cunosc legile americane. Dacă îmi angajez un advocat, va trebui [redacted] să-i plătesc 1/3 din [redacted] suma încasată.

Russ, inginer în Departamentul 5750, mă prelucrează: tele- foane de amenințare cu darea-n judecată, pînă la reclamație către Arizona Department of Insurance, organ superior. Numărul dosarului meu: 806766.
În final: insurance-ul șoferiței, care provocase accidentul, accepta să-mi plătească 1664,10 $ despăgubire (pentru distrugerea Fordului, plus alte inconveniente implicate de lipsa mașinii: ore pierdute la servici, cursuri pierdute la universitate, rambursarea contravalorii biletelor de autobuz).
Iar insurance-ul meu (Kempton-Donaugh-Wolf) îmi scade cotizația de la 200$ la 173 $, pe șase luni, fiindcă nu am primit nici un ticket de la poliție.
Vietnamezul Minh mă trage de-o parte și-mi zice:
— Băă, prost ai fost, puteai să te faci bolnav ... au, mă doare spatele, coloana ..., te duceai la un doctor, luai adeverință ... și jupuiai insurance-ul de câteva mii!

Octavio Paz trăiește în Statele Unite, criticînd cicánii : mexicanii care trec ilegal frontiera nord-americană iar, cu timpul, își uită cultura și limba.

Foarte comod sistemul de a plăti prin poștă: electricitate, chirie, diverse [completezi cecul, îl rupi din carnet (păstrezi o copie), apoi îl expediezi într-o anvelopă; dacă plicul cade pe mîinile altcuiva, nu-i nici o poveste, nu poate intra în posesia banilor care rămînă în contul tău]. (continuă să)

Azi l-am întrebat pe Ed dacă mănîncă pantofi (shoes) cu ou! ... mă gîndeam că ʃu: vine din franceză (chou [ʃu]) și înseamnă varză. Multe franțuzisme au intrat în engleză, iar capromanii de americani nici nu-și dau seama, chiar dacă grafierea lor este evidentă: fiancé, attaché

etc.

Copiii lui H., emigrat de 17 ani, deși născuți în SUA mai vorbesc românește. Este adevărat: cu accent și stricat; dar te poți înțelege cu ei.

Mi-a rămas numele de Big Florentin! Dacă pînă mai ieri glumeam eu pe seama lor: Big Hans, Big Ed, Big Mike ... acum s-a întors roata.
Mustăcea Mike:
– Florenciin, dacă ești în Who's Who ca mathematics educator, [redacted] vroiai să fii și ca artist comediant?!

Din nou "Tolstoy"-ul mă sabotează: Mihai trebuia dus la [redacted] dentist, [redacted] appointment-ul [redacted] [redacted] stabilit fiind... cînd colo, nimeni! Nicoară se scuză că s-a înzăpezit cu mașina la Grand Canion.
Eu: la servici.
Bietul copil, l-am plimbat pe la vreo trei doctori. De pomană!
David caută să se scape de [redacted] [redacted] un scandalagiu ca mine:
– 14 ore am lucrat cu familia ta: aeroport (3), social security (2), medical card (4), food stamps (2 h 15 min), prima vizita la dentist (2 h 15 min) etc. [redacted]
[Mi-a socotit și vorbitul la telefon: 15 min !!]
Stați prea departe în nordul orașului, continuă directorul, iar noi consumăm benzină și timp. Din 300 $, cît vă revenea pe trei persoane, scădeți 14 h [redacted] ... fiecare oră este socotită la 17,25 $...
Așadar, ne-a lăsat cu curu-n baltă acest „Tolstoy", care e [redacted] finanțat de guvern să ne ajute... dar mai mult se face că!
...Ce s-o alege s-o alege !!
– Să vă descurcați singuri cum ați ști! încheie directorul.
Îmi venea să-l strîng de gît, cumva prin telefon!

–20.03.91
Mă poticnesc în franceza vorbită cu Pascal. Îmi vin mai greu cuvintele, amestecate cu engleza.
Întors de la Paris, mi-aduce amicul: [redacted] „Poésie en France 1983-1988 une anthologie critique", de Henry Deluy,

pe care n-am timp nici s-o răsfoiesc! deși pe gustul meu.

Chirurgul V. a emigrat la 61 de ani în America. Nu vorbește engleză, iar diploma de medic nu i se recunoaște în Statele Unite.

Fiind moșulet, nu-l angajează nimeni [trăiește din ajutorul de șomaj: 173$ lunar, plus 99$ tichete de alimente]. Nici măcar la spălat de vase!

Într-o zi și-a călcat pe mîndrie și s-a-nfățișat la "Tolstoy":

– Dați-mi bani să mă repatriez. În România omul avea salariu de 5000 lei.

– Noi ți-am plătit avionul ca să te-aducem, a zis David, nu ca să te-ntorci!

Pînă la urmă, V. s-a rugat de-un nepot din Utah, care i-a trimis cîteva sute.

– Ești mereu ocupat, mă scrutează Chuck : familie & slujbă & universitate & publicații...

Ești mereu ocupat ca un om de afaceri american.

– M-aș duce la Congresul de Matematici din 5-6 aprilie, unde trebuie să prezint o lucrare (Las Cruces, New Mexico), dar nu mă lasă nevasta! rostesc.

Dan rîde:

– Și ce, te iei după ea?

– Zice că cheltuiesc economiile din bancă.

Se uită ei pe program. Iar Mike sare de pe scaun:

– Dar cine-a făcut conjectura asta despre Funcția lui Smarandache?... (Se uită fix la mine:) Ești tu Smarandache, aici?

– Poate să fie altul!

– Păi, cîți smarandachi sînt în Statele Unite??

– Nu știu. Probabil patru!!

Numele meu străin! Primesc scrisori în care sînt botezat ca toate visele!
Unii mi se adresează cu „Doamna Florentin", parcă-aș fi gay!!

- Guvernul din Arizona a tăiat fondurile pentru învățămînt – se lamentează Joyce, secretara de la ASU. Vreo cincizeci de cereri din partea studenților graduați pentru șapte posturi de teaching assistants! Florentin, mă sfătuiește, păstrează-ți job-ul în computere.

Dr. Bremner nu vrea să-mi transfere mai mult de 12 credite din cadrul materiilor studiate la Universitatea din Craiova. Pentru un Master's Degree am nevoie de încă 30 credite (!), iar pentru doctorat alte 18. O să-mi crească barba albă pînă la genunchi!

Încerc să contactez profesorii de teoria numerelor: Philippe Leonard (PS 737) și John Jones (PS 729) pentru a lua cursuri pe vară (Reading and conference). 83

42 000 de studenți frecventează Arizona State University.

M-apuc să scriu poezii în engleză deoarece nu știu engleză. (Ca să-nvăț!)

Pascal mă-ntreabă dacă Ely și copiii se simt destărați.
Au venit din România nemîncați, și-aici se-ndoapă cu de toate! I-am lăsat în boii lor: parale pe mînă la dispoziție... să cheltuie în voie.
Silviu nu vine la mine în brațe, nu vrea să stea fără maică-sa.

Preotul Marin O. s-a mutat din Phoenix în Detroit. Dacă Episcopia Română nu-i găsește o slujbă clericală, intenționează să revină în țară.

- Altceva, cum e? (Nicoară) mă-ntreabă.
- Greu. Nu găsesc pentru soție servici. Copilul cel mic nu rămîne singur la grădiniță (Marry Mappets). Cel mare trebuie dus-adus de la școală.

Orice e posibil în Statele Unite. (Și bun, și mai ales rău!)

- 21.03.91

Ca refugiat, "vechi" de un an, actele pentru green card [= dreptul de rezidență permanentă în Statele Unite]. Și anume: două poze tip pașaport, copie viză I-94, amprente, formulare completate.

Gust confortul occidental: cheia, mașina, asfaltul neted, rotile sfîrîind, muzica la radio năvălind pînă-n sînge... îmi vine să bag piciorul-n accelerator!... îmbrăcat à la făt-frumos (cu haine de bogdaproste!), spri-tat, proaspăt ras (cam rar am eu acest obicei, dar azi... m-e-r-g la f-o-t-o-g-r-a-f)...

Pe Central Avenue, la numărul 2035 Nord, sala de la Imigration & Naturalization Service invadată de pălărioșii mexicani, cu centuri și catarame la brîu, pletoși, mustăcioși, negricioși cu fața broscoasă. Ca lăcustele au năvălit cicanii în Estados Unitos, nu mai ai loc de ei! Bărbați viguroși, cu familii mari, copii mulți, acceptă munci joase, prost plătite.

-¿Donde es la liña por números? întreb bîlbîit un ins îmblugat, scund și gras.

Vroiam să văd dacă mă-nțelege... Mi-arată cu mîna o coadă.

Spaniola este prima limbă străină (statistic vorbind), care se studiază în școlile și universitățile nord-americane [mai bine zis: care ar trebui să se studieze, fiindcă americanii nu prea se omoară ei cu limbile străine, culcîndu-se pe-o ureche: "toată engleza e internațională"!].

Pancarte și formulare bilingve la INS; funcționarele, fluente în spaniolă și engleză, strigau pe nume:

— Martinez...

— Velasquez...

— Gonzales...

Centrul de emigrare sărbătorește un centenar de activitate: 1891-1991.

După vreo două ore de așteptare, urmărindu-mi numărul pe tabela electronică, îmi vine rîndul.

Mă scuz, către domnița de la ghișeu, că am reținut seriile de pe vizele soției și copiilor.

— Nu-i nimic, mă liniștește, le găsim pe computer.
2–6 luni vor (mai) dura pentru a obține acest green card. (rîvnit)

— 22.03.91
Casa lui Pascal a fost spartă.
Fusese plecat la ski, în nordul statului, pentru o zi, două. A găsit ușa forțată și aparatele electronice dispărute.
Pascal a chemat poliția, care căuta după amprente.
Corine presupune că tinerei de-ăștia ... au furat ca să-și cumpere droguri.

Ray joacă la bursă. Cumpără acțiuni de la corporația IBM.
Ascult și eu cum îi explică lui Ed acest sistem drăcesc, în care poți să te îmbogățești ori sărăcești peste noapte.
(Să ghicești cînd să cumperi sau să vinzi acțiunile.)
Dar mie-mi scapă printre degete!

În apartamentul 116, Complexul LA MIRADORA, dracu știe ce se-ntîmplă! Vecinii noștri de pe latura din față. De două ori a venit poliția pînă acum, iar un helicopter se-nvîrtea pe deasupra...
Ely s-a speriat.

Muzică românească pe freeway. Din Maramu'. Din Apuseni, zona Sohodor...
La volan Nicoară.
Și parcă am fi în România ... uităm pe moment de exil, supărări...
doar semnele de circulație ne contrazic, și palmierii întinși pe margini în soarele orbitor, sau cactușii țepoși ca niște arici...
Dar în cabina mașinii am creat universul nostru intim, românesc, în care ne mișcăm simțămintele ... Și mă gîndesc la prietenii din țară, la părinți, la verișori...

— 23.03.91
Un an de la debarcarea în Ameri-

ca a lui Columb
Florentin!
În cinstea acestei nenorociri
mi-am încărcat familia în
mașină, îndreptîndu-ne că-
tre magazinul săracilor, „Savers",
pe 35th Ave. cu Bell Rd.
Astăzi, numai, reducere la
încălțăminte: 30%.
Am cumpărat: o fustă pentru Ely
(3$), adidași Florin (4$), cipi-
cei Silviu (3$), blugi Ely (7$),
căluț Silviu (5$), cîntar de baie
(4$)...

Jeny afirmă c-ar prefera să lucreze
infirmieră în America, decît doctor
în România.
Iar Mitică s-a angajat deja
muncitor-în-Detroit, abandonînd
funcția de inginer-în-Craiova.
Printr-așa criză trece țara noas-
tră...

-24.03.91
Cumpărat fructe mango și Kiwi, de la
„Fry's", ca să știu c-am gustat și din
„astea", să nu mor prost.
De cînd mi-a venit familia, m-am
prăbușit financiar!
Copiii cu pretențiile lor... ia-mi
aia, ia-mi aia... iar nevasta
le pune capac la toate!!
N-am răgaz nici de învățat. Pînă
la întîi aprilie voi susține
un mid-term exam, la u-
niversitate, din primul capitol pre-
dat. Nici n-am deschis cartea. Sînt
tămîios...
de Segarcea! Doar printr-o minu-
ne-l voi trece!

Pe lucrarea scrisă (patru exerci-
ții, fiecare cu mai multe sub-
puncte) primim calificative (no-
te): A, B, C, D, sau E. În ordine des-
crescătoare. Ca graduated student,
am nevoie de B sau A. Ungraduated
students sînt declarați pasabili
și cu C.

-25.03.91
Vacanță de Paști (spring break) pentru
Mihai: între 25-31 martie. Și-așa nu
prea se omorîse el cu cartea!

Trei dentiști l-au refuzat pe Mihai, bietul copil cu puroi la măsea... Au dat din umeri... că refugee medical insurance nu le plătește.

— Nu-l primiți nici la „urgențe"? m-am revoltat. Nu vă uitați la el cum arată? Să-i plîngi de milă!

Răspundeau indiferent. Noțiunea de umanism" este străină „doctorilor" americani, pe primul loc ei situează banii,
pe locul doi banii, iar
pe locul trei banii.
Spre deosebire de sistemul medical german sau cel francez ... mult mai ieftine —

Există și în Statele Unite spitale pentru săraci (persoane cu venitul lunar sub 500$), ACCESS Insurance, unde tratamentul este gratuit, dar cozile enorme, și-ți vine rîndul nu știu cînd!

Al patrulea dentist, un indian din India, mic și negruț, i-a scos — în sfîrșit — măseaua de lapte.

Ai dracu ăștia, cu legile lor: mă consideră permanent resident cînd trebuie să plătesc taxe (federale, statale), dar nu îmi atribuie același calificativ atunci cînd încerc să plec într-o excursie în Mexic ori Canada,

și anume: deoarece nu posed green card, nu am voie să părăsesc teritoriul Statelor Unite decît cu aprobarea expresă a Imigration and Naturalization Service, după înaintarea sumei de 140$. (În caz contrar, nu mi se permite revenirea în SUA.)

[Să constituie America lui Bush o închisoare pentru spiritul meu precum România lui Ceaușescu??]

Pînă la 15 aprilie, în fiecare an, locuitorii americani completează formularele de income. Pedepsele pentru sustragere (sau inducere în eroare) privind achitarea /

dărilor (▬ ca să nu le numim arhaic biruri) sînt foarte drastice: pînă la 20 de ani pușcărie (federală, adică: mai dură).
La fel cum în România comunistă (o ▬ „infracțiune" politică ▬ sancționată mai aspru decît o crimă) se întîmplă în ▬ Statele Unite cînd e vorba de bani.
Însuși Al. Capone, celebrul mafiot din anii '30, despre care se credea c-ar fi stat în spatele a 500 de omucideri în timpul prohibiției, ▬ n-a putut fi închis pentru criminalitate ▬ ci... din cauza neplății ▬ taxelor către stat!... tăinuirea țării unor venituri (obținute ilegal, desigur) ▬...! 15 ani pîrnaie, din care a făcut 11, și-a murit la scurt timp după ieșire ▬ de boli venerice. Al. Capone!

-30.03.91
▬
J. și G., din lumea bună americană, ▬ sosesc în vizită. (Destul am ▬ hălăduit printre ▬ vagabonzi, lepre, și oameni fără căpătîi.
Două-trei zile s-a pregătit Ely, așteptînd încordată...
I-am servit cu mîncare românească (▬ salată boeuf, sarmale, friptură cu pireu), muzică românească...
J. și G. foarte modești, cumpătați — deși veniseră într-un „Jaguar" luxos (una dintre cele mai scumpe ▬ mărci de mașini din Statele Unite: atinge nouă-nouță, 30 000 $!)... ▬ Amîndoi ▬ le-au ▬ dăruit copiilor jucării.
Am abordat probleme politice:
- Germania va deveni lider în Europa, dar ▬ peste vreo zece, după ce absoarbe partea de Est
- URSS-ul, ▬ deși reprezintă o piață uriașă de desfacere

[redacted] nu posedă valută pentru a fi un partener rentabil al Statelor Unite, motiv pentru care oamenii de afaceri americani [redacted] neguțează contra petrol (troc modern).
asemănător în privința Chinei;
– posibil ca în viitor țările din Imperiul Sovietic să [redacted] fie reorganizate [redacted] ca un Commonwealth rusesc.

– Nu uitați, îndrug eu, c-avem și noi pe-acolo Basarabia și Bucovina de Nord, știți, noi, românii...

–31.03.91
Floriile. Mers la denie [redacted]. Copiii s-au spovedit.
Exilații vin de fasoane la biserică: să vadă ce-a mai [redacted] X, ce n-a [redacted] realizat Y, să discute cu Z, să observe cum e-mbrăcat W.
Exilații vin la biserică să-și facă o ierarhie, nu pentru procesiunea religioasă.
[redacted] Însăși clădirea [redacted] nu creează atmosferă — mai degrabă pare o casă.

Există frică [redacted] între religii, și-ntre credincioși. Cineva întreține această segregație.
La început ființa o biserică penticostală — acum s-a-mpărțit în cinci (și fiecare cuprinde: o familie sau două!)!
La început ființa o biserică baptistă — acum s-a-mpărțit în trei (și fiecare [redacted] nu cuprinde mai mult de zece-cinspe [redacted] indivizi)!
Mă-ntreb: cui folosește această dezbinare? / În nici un caz românilor, care și-așa nu prea se iubesc între ei prin străinătate.
Mă-ntreb: cui folosește această dezbinare?
Pe vremea dictaturii comuniste, Securitatea [redacted] era aceea care-și băga nasul peste tot: se temea de unitatea exilului.
Risipirea comunităților, în interiorul Americii, duce la pierderea lor ca identitate — și asimilare în masa anglofonă. Aici numai CIA își bagă coada.
Duminică, de Florii, D-na R. făcea listă [redacted] pentru separarea [redacted] orto-

doxilor. Am rămas trăsnit!
– Ce e doamnă, ce v-a apucat?
Ba nu le convine poza, ba unul Alexe venit din Londra ar fi comis pe-acolo asasinate împotriva disidenților, ba nu știu care stareț ar fi comunist...

Se despart așadar, în cele din urmă, și ortodocșii — care formaseră cea mai numeroasă grupare evlavioasă românească din Arizona:
– românii proveniți din Banatul sîrbesc rămîn pe loc, în clădirea veche,
iar
– românii ceilalți închiriază un lăcaș pe Camelback.

D-na R., fără servici, părea abătută. Dar, îi ardea de liste!
– O să iau taurul de coarne! se-nfuria. Mă-nscriu la Master's Degree.
– Și, cine vă plătește studiile?...
Deși lucrează numai soțul în familia lor, ca tîmplar, și-au cumpărat două mașini (una pentru dus la pescuit), plus un vaporaș.

Cînd îi-ntrebi unde locuiesc:
– Pe Cinnabar casa cu vaporu'.
Foarte descriptiv.
Speră să le vîndă, mai încolo, cîștigînd și-un profit. (Asta-i business-ul lor!)

Sărbătoresc, cu familia Nicoară, ziua onomastică.
Violeta s-a măritat (fără acte, fenomen de altfel comun în SUA) cu Ricardo — un mexican. În casă vorbesc spaniola.
– Mai vin musafirii, dar mai și pleacă! glumesc ei.

–01.04.91
Silviu a-nceput grădinița: Mary Mappets, pe Bell Rd. cu 19th Ave. Nu s-a obișnuit singur, stă Ely cu el. În grupă are opt copii, între $1\frac{1}{2}$ – 3 ani. De colegi nu s-a atașat (din cauza limbii)... Își dă și el seama că ceva nu e-n regulă. Odată, l-am auzit exclamînd:
– I donna!
fără să-l fi-nvățat nimeni!

- Doar „ochi albaștri" au locuri prin Senatul American, exclamă Ricardo, mai puțin hispanici, asiatici, ori emigranți din prima generație. Televiziunea face discriminare: cînd vreun infractor prins este hispanic, rapid i se menționează naționalitatea — [illegible] incitînd populația; dacă-i american nativ, se trece originea sub tăcere — îl ascund ca struțul, cu capu-n nisip!

Nord-americanii se tem de o hispanizare a Statelor Unite din cauza natalității ridicate a latino-americanilor.

T. și N. dispăruți din Arizona! Nu dă nimeni de ei.

Zvonuri mi-ajung la ureche [illegible] c-ar fi umblat cu cioara vopsită în afaceri!

Transportau mărfuri între Phoenix și Los Angeles... Ar fi vîndut truck-urile cu numai 3000$ bucata, și-apoi ar fi folosit credit card-urile pentru a scoate din bancă sume mari de bani (fără acoperire), iar — pentru a nu le mai returna — s-ar fi refugiat... în România!!

Nevasta lui Gică, rămasă 'ntr-un sat din Moldova, nu vrea să vină în America, la bărbatu-său. Dar copiii, 14 și 12 ani, vor ... deși fără mă-sa lor.

În „USA today" un articol despre Europa de Est: „« It's a zoo » for soviet shoppers" cu paragraful: „Romanians, Bulgarians race the clock" (înaintea scumpirii prețurilor): România are unul dintre cele mai scăzute niveluri de [illegible] trai din Europa!

-03.04.91

Ray joacă la bursă, mai corect spus: Ray pierde la bursă. În fiecare zi se lamentează că a scăzut cursul acțiunilor sale. Dă telefoane de-nnebunește, îl tîrîie agenții de-l înnebunesc...

Profesorii universitari americani sînt [illegible] angajați pentru activitatea lor științifică, nicidecum pentru

calitatea de a preda.
Excelenți cercetători, proști pedagogici, vai de studenți!
Unde e Al. Dincă, din Craiova City, să le dea lecții de metodologie? Ori Peter Hamburg? (pssst!... ăsta e-n Germania!)
Matematica e matematică, chiar dacă nu-nțeleg engleza bine. Matematica este o altă limbă. Separată.
Sînt un doctorand slab în Tempe, departe de studentul șef de promoție care eram în Craiova.
La ASU numai asiatici (cu ochi oblici:) și studenți și asistenți: Zu, Lu, Mu... or să chinezeze ăștia America!

Ziua de naștere a lui Mihai. A-mplinit 10 ani.
Două sute de dolari am tocat prin magazine în numai cîteva ore! Le-am dat frîu liber să-și cumpere ce le poftește inima, destul au răbdat prin România!

Lui I. Rotaru, pe o fotografie:
„Îmi place să fiu prost crescut:
Salutare și bonjur (pardon, gudbai) din Minnesota!"

-Hey, how's going, buddy? îl iau pe Eliot în argou.
- Bă, dar ce e cu limbajul ăsta pe tine? bulbucă el ochii. De unde l-ai învățat?
- De unde să-l învăț!? Nu de la tine? (!)

- Ngô ainé! îi zic lui Alice în loc de salut.
Le pocesc eu pe chinezește („tu nu știi bine nici engleză, și te-ai apucat de... chineză?" — chicotește Ed). Iar fata, scundă ca o furnică și părul negru mătăsos, lung pînă la solduri, ridică degetul dojenitor:
- Măă, vezi că te spun lu' nevastă-ta!

-04.04.91
O revistă din India („Poetry Time", editor Laxmi Narayan Mahapatra) mă numește «poet american», și-mi publică versurile Ideal Love.

Nu de-altceva, dar engleza mea sună după ureche — învățată din mers, și vocabularul: extrem de scăzut. Iar în cele zece rînduri comit greșeli de gramatică — observă Chuck.

— Nu-i nimic, mă apăr, le putem considera licențe poetice. Iată, vă-mbogățesc limba cu neștiința mea!!

Silviu face tur-tur la oliță și caca-n pantaloni.
La grădiniță (kindergarden) plînge mereu dacă Ely îl lasă singur. Cu alți copii nu se-mpreună (ah, bat-o vina, limba!). Se joacă și plînge. Refuză laptele, biscuiții. Cînd maică-sa apare să-l ia, zîmbește printre lacrimile care-i curg pe obraz:
— Veniși?

Cu toate că nu-nțelege engleză, a-nvățat și el că pe educatoarea lui o cheamă Tina, și-i place de ea fiindcă-i dă jucării.

Odată, ajuns acasă, a-ntrebat unde sînt Inn și Rhyn, „grădinarii" săi.

Sînt obosit de nu mai știu de mine! Copiii mă tracasează. N-ascultă. Încep să resimt povara...
Familia m-a dezechilibrat...
„Domnu" Mihai, Silviulețul, „Coana" Eleonora... Ne-nțelegem ca cățelu' cu purcelu'!
— Era mai simplu dacă rămîneam în țară, zice Ely, dar mai greu.

Ultimul prieten de lagăr, Șerban, cu care găteam împreună la Ankara și mîncam din ce n-aveam, îmi trimite o aerogramă despre Australia lui:
„... mă chinui să învăț engleza, dar nu se lipește de mine neam!"
În primele opt luni, Șerban a trăit din ajutor social, apoi s-a angajat ca muncitor necalificat la un patron italian. După o lună sau două,

muncă brută, s-a accident grav la picior. Acum e-n concediu medical! Locuieşte în Sidney la o familie de sponsori români.

Privind articolul din Arizona Republic (20 februarie 1991):
„Florine mă bucur f. f. mult că ţi-a venit familia care tot timpul îmi vorbeai despre ei în lagăr şi mi-amintesc cuvintele tale cînd spuneai oare cînd mai îmi văd eu nevasta şi cei doi copii? şi eu te-ncurajam ai să-i vezi cît de curînd."
„Dragul meu vei şti că ne-a impresionat pe toţi şi toţi am vărsat cîte o lacrimă apoi d-na Călugăru plîngea cu suspine se oprea cîte o clipă şi zicea bravo române bravo măi române bravo ţie"...

Datorită lucrărilor donate Universităţii din Tempe am fost inclus în Friends of ASU Libraries. M-au acceptat manuscrise pînă şi-n limba română!

I-auzi, bă, emisiuni în limba română la televiziunea newyorkeză! Pe canalul 25. Transmise de compania "Roman Dacia TV" sub conducerea lui Ion Scumpia.

(94)

-06.04.91 A scăzut preţul benzinei: sub un dolar galonul!

Allied General Agency mă somează cu plata asigurării la maşină: 173 $ pentru următoarele şase luni.
- Ahăă, zic la telefon, am achitat suma acum vreo trei săptămîni.
- Nu vă faceţi probleme, mă asigură funcţionara, scrisoarea a rămas neactualizată pe computer. Aşa trimitem la toţi.
Mă ameninţau tipii cu închisoare ori suspendare a carnetului de conducere fiindcă aş încălca Arizona insurance laws, Sections A.R.S 20-1631 pînă la A.R.S 20-1633.

Daria şi Vio, refugiaţi în Turcia, emigraţi prin septembrie 1989 în Australia, îmi scriu despre Alice - fetiţa lor născută în Sydney -,

„australianca asta cu sînge de "oltean" devenită „boss-ul familiei".
Românii de-acolo, pe care-i [stia din lagăr] [redacted] n-au o situație prea roză: se tîrăsc de la o zi la alta, iar între ei au relații reci (se mușcă!... sau altfel: se resping ca [redacted] doi electroni încărcați cu electricitate de același [redacted] fel).
Daria lucrează bookkeeper, cu jumătate de normă (12 ore/săptămînă), iar soțul ei și-a deschis propriul bisnis (înregistrat chiar sub numele de VIO): reparații de radare la vapoare.
Despre jurnalul turcesc, în care îi pomenesc pe amîndoi ca prieteni juveți:
„Ai un dar nemaipomenit de a vedea viața, păcat că ai pierdut atîta timp... și totuși nu l-ai pierdut, dovadă – cartea...
Am citit cu sufletul la gură rîndurile tale. Îmi închipui ce a fost printre voi, cei care încă vă aflați în Turcia în acea perioadă [decembrie '89], la doi pași de casă.
Aici, a fost altfel, știri puține, distanța mare...

Bineînțeles că eram toți cu ochii și urechile largi deschise, dar între noi, românii, numai la telefon ne puteam extazia. Cîte lacrimi, cîte strîngeri de inimă au fost, dar Florine parcă tot ca racul sînt românii... Ai văzut că încă nu înțeleg toți libertatea...
Frumos, olteănașule, îți merge la suflet cînd citești, ca apa pentru omului însetat."
[Mă laud și eu cu vorbele altora, pînă acum prea m-au înjurat toți!]

S-a-ntemeiat Asociația Studenților Români din America, ASRA, [redacted] cu [redacted] sediul în Tempe, la Arizona State University. Președinte: un oarecare Șerban Cătravă. Scopul: relații de prietenie, întrajutorare, schimburi de idei pe plan cultural și social.
Invitat să particip la întîlnirea inaugurală din luna aprilie.
– Dar cum ați dibuit adresa mea? întreb la telefon. De pe computerul universității.
Nouă români sînt studenți la

ASU.

Mama în spital [redacted], operată [redacted] la [redacted] ochi. Eu nu-i pot fi de nici un [redacted] ajutor, aflat [redacted] cealaltă a pămîntului... „Îmi pare rău că timpul a fost împotrivă"...
Tata se omoară cu colectivul (îi e frică să nu se desfiinţeze!!) şi se ceartă, [redacted] la împărţitul pămîntului rămas de la tată-mare Mandache, cu unchiul Mărinică.

Titu Andreescu, din Chicago, pentru a-mi [redacted] găsi coordonatele din Arizona, le scrie părinţilor mei la Bălceşti.

Este uzual ca în America să nu asculte copiii de părinţi. [redacted] După majorat, sau chiar mai 'nainte, pleacă de-acasă, hoinărind [redacted] pe întinsul continent...
Lui Mihăiţă, elevii americani din clasa a treia îi strigă prostii în limba română, învăţate de la Daniel, şi-l pun să repete după ei [redacted] — fiindcă Mihăiţă nu ştie ce-nseamnă — înjurături în limba engleză. Apoi se amuză, şi-şi dau coate

M.C. are permis de conducere pentru motocicletă, maşină [redacted]... plus avion!

— Ţi-ar mai trebui şi pentru... rachetă, glumesc.
Autorizaţie de pilotat avioane [redacted] de capacitate mică poate obţine orice muritor din Statele Unite: după efectuarea a 40 ore [redacted] de antrenament sub conducerea unui instructor (dar [redacted] costă 60$/h [redacted]!) şi trecerea unui test scris şi-a [redacted] unui test de zbor.
[redacted] De închiriat un avion, preţul pe oră este [redacted] 55$.
Mai zilele trecute, M.R., aflîndu-se,

în aer, a constatat că moto-
rul nu e-n regulă. Și-a aterizat
imediat. A nimerit pe o stradă,
Cave Creek, printre mașini! Din
fericire: ▬ în acele momente
traficul se rarefiase.
A venit televiziunea. ▬
A venit poliția, care a tras a-
vionul cu un track în afara
părții carosabile a drumului.
Cînd zboară, M.C. își ia cu
el numai cîinele. (Nevasta n-are
curaj să se urce!) Avionul său
posedă ▬ patru locuri. Viteza 150 MPH. Altitu-
dinea: 10000 de picioare.
Și scheaună jigodia de dulău,
îngrozit de zgomotul infernal
▬ din aeroplan...
M.C. a promis c-o să mă plimbe
și pe mine, împreună cu familia.
Ely să nici n-audă:
- Păi, sigur, foaie verde!

Redescopăr America (!)
Cu Big Mike la ▬ dru-
meție. Am îmbrăcat niște crăcănei
de pantaloni scurți, roșii, cu bu-
line albe.
Mai întîi am urcat pe o stîncă,
▬ Hole-in-the Rock. Mihai a

fugit de-un parpe. Am ▬
purces apoi la Tomba primului
guvernator al Arizonei: George W.
P. Hunt (1859-1934), o piramidă ▬
▬ sfidînd dogoarea soarelui.
Și-am coborît la The Phoenix Zoo
Obosise domnu' Sidulețu, și-l
purtam după cap. Intrarea: 6$ de
adult, și 3$ de copil. Mihai pri-
vea prin telescoape (25¢) — plă-
cerea lui. Un trenuleț cu ghid îi
transporta ▬ pe ▬
▬ leneșii care nu voiau să se
deplaseze pe jos. Americanii au
spațiu întins, domnule, nu-s ca
europenii înghesuiți. Cuștile erau
foarte largi, și... fără gratii! Se
uitau ▬ la noi tigrii... să ne
mănînce!
- Acum sare unul! făcea Ely.
Dar cuștile erau împrejmuite
cu ziduri de beton și lîngă ele
săpate șanțuri adînci.
Sectorul reptile m-a-ngrețoșat:
urîte sînt jivinele astea cum
le-a lăsat Dumnezeul!
Mai era-n ● Grădina Zoologică
și-un papagal, Scarlet Macaw:
roșu galben și albastru ca dra-

pelul României de ~~[redacted]~~ azi, fără stemă.

Nici n-am mai simțit durerile de spate (ah, reumatismul!... cînd eram mic mă băgam prin toate bălțile!)...

Nici n-am mai simțit durerile de spate din cauza arsurilor solare.

În final am mers pe cămilă: [redacted] Sidulețu în față, Eu, și Mihai în spate.

Copiii n-ar mai fi plecat de la grădina lor în care puteau mîngîia animale domestice.

-07.04.91

Paștele. Dus la biserică.

[redacted] Preotul Theodorescu, de la Parohia Română din Phoenix, urmează să fie schimbat luna următoare. [redacted] Cîteva persoane l-au reclamat la Episcopia Ortodoxă din Detroit (care cuprinde creștinii români din America). L-au reclamat privind niște afaceri cu bani repartizați la construcția [redacted] acestui lăcaș sfînt.

Sărbătorit Paștele la King's Table. O masă ca-n povești! Ely vroia să facem o poză.

Iar de la 4-6: CIRCUS. Ne-a amuzat o elefănțiță (săraca de ea... era atît de mare!). 5$ biletul

-08-16.04.91

Se-nghesuie-n maculatorul meu ideile, dar timpul nu-mi permite să le dezvolt. Zilele se scurg...

~~Din nou~~ securitatea română pe fir? [C.M.Popa: „Am ~~impresia că e-~~xistă întreruperi în corespondența noastră" [redacted]...

Iar, o scrisoare recomandată de la Biblioteca Academiei Române mi-ajunge în... tr-o lună jumătate! [redacted]

Coletul cu reviste, ficuri, manuscrise trimis în septembrie [redacted] '90, spre Arhivele din Rm. Vîlcea, în fine a sosit [redacted]

(îmi confirmă telefonic [redacted] soția istoricului Ion Soare). Cuprindea activitatea mea în doi ani de exil.]

Parcă de la un timp legăturile fonice cu România [redacted] se prind mai [redacted] lesne.
Așadar: 6,80$ pentru 3 min. Vorbesc cu D-l Popa:
- a primit volumul I al jurnalului american; manuscrisul se află la dactilografiat, propus să apară în Ed. Libertatea, condusă de poetul Florea Miu, în Craiova;
- jurnalul este rotund [redacted] ca formă (începe cu plecarea mea, [redacted] se termină cu venirea familiei), sincer;
CMPopa îi va [redacted] face o prezentare;
- aflase de cartea ce-o [redacted] să-mi publice Victor Frunză;
- deja citise manuscrisul (îi [redacted] ~~viu în~~ memorie!) stătea
- privind copyright-ul: afirm că sînt mulțumit cu cîteva ~~zecorde~~ exemplare pentru mine, și altul trimis părinților la Bălcești
- el: nemulțumit de situația de-acolo (50 edituri, o singură tipografie în Craiova),

eu: nemulțumit de situația de-aici!
- pe C. Matei, prietenul meu dușman, nu l-a mai văzut de la revoluție,
[redacted] în vreme ce cu N. Ivăschescu este coleg de profesorat.

Valley Community Center, parc cu terenuri sportive (mai puțin fotbal!), distracția copiilor — deși fără umbră, sub fierbinteala toridă a verii desertice.
Și tot aici [redacted] Sidulețu și Mihaiță au fost vaccinați [redacted] (pojar, oreion, tetanus, difterie).

- Nevasta vorbește engleză la fel de bine ca tine? mă interpelează Wayne.
- Nu, răspund. Vorbește engleză la fel de prost ca mine.
- Ha, ha, haa!

Tolstoy-ul și-a luat mîna de pe ~~mine~~, descurcă-te Florentine cum ai ști!

David mi-a trimis prin Nicoară un check de 70,88 $, şi gata... s-a spălat pe mîini.

– Păi n-am timp să merg la appointment-e cu toţi membrii familiei, mă tînguiesc.

– Nu ne interesează!

Extrem de obosit. Zilnic îmi curge sînge din nas.
Sensibilitate moştenită de la tata.

Am scris o carte distrugătoare la adresa Statelor Unite („Paradisul diavolului"). Mă omoară prietenii americani cînd or s-audă!
[Mai ales, după atîta sprijin, ca ne mi-au dat, ar trebui să-mi cam fie ruşine pe la obraz?]

Din nou mă dovedesc „bun" comersant: pentru 34 pounds de oţel, duse la fiare vechi, am obţinut 17 cenţi! Mai mare deranjul!
Cînd Ed şi Chuck au prins de veste, să se ia cu mîinile de păr: ei cumpăraseră cele patru rame de paturi cu 20 $ perechea, să ni le dea nouă la festivitatea Welcome to America... iar eu şi Ely ne bătusem joc...
Am înghiţit în sec... Ce ştie ţăranul ce e ciocolata / Mănîncă hîrtia, lapădă bucata.

Telefonat scriitoarei Annie Delpérier în Franţa [13 aprilie]:
– Cum faci faţă cu servici, doctorat, familie, publicaţii? Cîte ore dormi pe noapte??
– Aia e, că nu fac faţă... mă lamentez.
– Te aşteptăm la o serată de poezie în Bergerac. Va fi sărbătoare.
– D'accord! La anul, în iunie.

Se dezbate legalizarea prostituţiei în SUA. Ziarele publică articole în genul: Sex de vînzare?
Mi-amintesc de o emisiune TV, la obiect de altfel, şi cu public:
Men don't get enough sex, women don't get enough love!

Aflu că există în America o Transylvania University (Lexington, KY 40508). Privată.

Mike zice că-mi recunoaște CUT TEST-ele (programele în PASCAL) după engleza aproximativă folosită în comentarii!

Mă-nnebunește banca
să fac împrumut
să fac împrumut
să fac împrumut
Cu fiecare balanță lunară (depuneri, extrageri) primesc în plic oferte de [illegible] credite, la care ar trebui să plătesc dobîndă [illegible] 14%.

Scriu [illegible] cît e ziulica de lungă, răspund la misive, și... tot nu le mai termin.

Rezervorul de benzină spart (m-a păcălit vînzătorul cu mașina). Pericol de explozie. Miros sufocant înăuntru.

Pe măsură ce mă depărtez în timp de clipa aterizării în Statele Unite, nimic nu mi se mai pare extraordinar.

Cînd îmi pun „compilatorul" de engleză, cînd cel de franceză... cînd le-ncurc! De cîteva ori s-a-ntîmplat ca Maurice, [illegible] inginer la Aerospatiale, să-mi vorbească în engleză iar eu să rămîn ce p[illegible]